

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครได้เปิดสอนวิชาภาษาญี่ปุ่น ตามหลักสูตรพุทธศักราช 2536 และปรับปรุงมาเป็นหลักสูตร 2542 เป็นวิชาพื้นฐาน วิชาเลือก วิชาบังคับเลือก ขึ้นอยู่กับโปรแกรม หรือสาขาวิชาจะจัดให้นักศึกษาเลือกเรียนหรือเรียนเป็นวิชาบังคับเลือก โดยส่วนใหญ่จะเรียนเป็น วิชาเลือก กระทั่งในปีการศึกษา 2545 โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว แผนกธุรกิจโรงแรม และแผนกธุรกิจท่องเที่ยวกำหนดให้รายวิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาบังคับเลือก โดยผู้เรียนต้องศึกษา ในรายวิชาต่อไปนี้คือ ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น1 ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น2 การสนทนาภาษาญี่ปุ่น1 การสนทนาภาษาญี่ปุ่น2 ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการท่องเที่ยว1 และภาษาญี่ปุ่นเพื่อการท่องเที่ยว2

นักศึกษาใน โปรแกรมวิชาดังกล่าวหลังจากได้ศึกษาภาษาญี่ปุ่นพบว่าเกิดปัญหาดังนี้ คือ จำคำศัพท์ไม่ได้ ขาดผู้อธิบายเมื่อสงสัย สื่อ ตำรายากสำหรับผู้เรียน ออกเสียงไม่ถูกต้อง เรียนไม่รู้เรื่อง พื้นฐานไม่ดี อ่านไม่ออก ฟังไม่เข้าใจ ไม่เข้าใจไวยากรณ์ เขียนตัวอักษรญี่ปุ่นไม่ได้ ในฐานะอาจารย์ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัย และทำการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นมาตั้งแต่ ปี พ.ศ.2541 พบปัญหาที่เกิดขึ้นดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น จึงคิดประดิษฐ์สร้างอุปกรณ์ช่วยสอน ในรูป CD-ROM ที่เป็นสื่อประสมด้านเสียงช่วยในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นตามบทเรียนต่าง ๆ เป็นไปตามคำอธิบายรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและผลิตเอกสารประกอบการรับฟังควบคู่กัน ในการศึกษาหาความรู้

งานวิจัยนี้ต้องการศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นจากการใช้ นวัตกรรม CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” และศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้เรียนจากการ ใช้ CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนวิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2 จากการใช้ CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น จาก CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยการใช้นวัตกรรมในการพัฒนานักศึกษาในการศึกษาภาษาญี่ปุ่น : วิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2 ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กำหนดขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว แผนกวิชาโรงแรม ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่มีผลการเรียน I ในรายวิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2 ในภาคการศึกษาที่ 2/2552 โดยวิธีเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 36 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

“นวัตกรรม” หมายถึง CD-ROM ประเภทเสียง สำหรับการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” และเอกสารประกอบการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”

“วิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น” หมายถึง วิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น1 และวิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2 ตามคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตรสถาบันราชภัฏ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2536

“นักศึกษา” หมายถึง นักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่น

“ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่นจาก CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”” หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียนต่อการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่นจาก CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และด้านเนื้อหาบทเรียน

“ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” หมายถึง ค่าระดับคะแนนของนักศึกษาที่ได้รับการประเมินผลจากอาจารย์ผู้สอนวิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนวิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2 จากการใช้ CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” สูงขึ้น
2. ทราบความคิดเห็นจากการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”
3. ทราบความคิดเห็นจากการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียงในการเรียนภาษาญี่ปุ่น
4. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนวิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การใช้นวัตกรรมในการพัฒนานักศึกษาในการศึกษาภาษาญี่ปุ่น : วิชา การสนทนาภาษาญี่ปุ่น2 ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ผู้วิจัยได้นำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ดังนี้

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับนวัตกรรมด้านการเรียนการสอน
2. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. ทฤษฎีความคิดเห็น
4. ลักษณะเนื้อหาวิชาหมู่วิชาภาษาญี่ปุ่น
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีเกี่ยวกับนวัตกรรมด้านการเรียนการสอน

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2549:2) กล่าวถึงมโนทัศน์ของการจัดการเรียนการสอนไว้ว่า โลกของการเรียนรู้ในปัจจุบันถือว่าผู้เรียนเป็นผู้มีความสำคัญที่สุด ในการจัดการเรียนการสอนจึงต้องเน้นไปที่ผู้เรียนเป็นหลัก โดยต้องคำนึงถึงกระบวนการพัฒนาผู้เรียน และผลที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนต้องมุ่งมั่นในการจัดและพัฒนากการเรียนการสอนให้มีคุณภาพซึ่งต้องอาศัยเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ให้การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ใช้กระบวนการเรียนรู้หาความรู้ มีการบูรณาการ ใช้แหล่งการเรียนรู้หลากหลาย มีการประเมินตามสภาพจริง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าว

คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือที่สามารถนำมาขยายขอบเขตความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เร็วและเรียนรู้ได้ดี รวมทั้งช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถของผู้เรียน (ทิสนา แคมมณี. 2552 : 151)

นวัตกรรม ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (2546 : 565-566) ให้ความหมายไว้ว่า สิ่งที่ทำขึ้นใหม่หรือแตกต่างเดิมซึ่งอาจจะเป็นความคิด วิธีการ หรืออุปกรณ์ เป็นต้น

วงการศึกษานำคำว่า “นวัตกรรม” มาใช้ในความหมายของ “การทำขึ้นใหม่” หรือ “สิ่งที่ทำขึ้นใหม่” ซึ่งได้แก่ แนวคิด แนวทาง ระบบ รูปแบบ วิธีการ กระบวนการ สื่อและเทคนิคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ซึ่งได้รับการคิดค้นและจัดทำขึ้นใหม่เพื่อช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ทางการศึกษา

นวัตกรรมทางการศึกษา หมายถึง เครื่องมือ สื่อ แนวคิด วิธีการ กระบวนการ หรือ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ที่นำมาใช้แก้ปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพตรงตามเป้าหมายของหลักสูตร

ความสำคัญของนวัตกรรมทางการศึกษา (สมเดช สีแสง และคณะ. 2543) คือสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในวงการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. เพื่อนำนวัตกรรมมาใช้แก้ปัญหาในเรื่องการเรียนการสอน เช่น

1.1 ปัญหาเรื่องวิธีการสอน ปัญหาที่มักพบอยู่เสมอ คือ ผู้สอนส่วนใหญ่ยังคงยึดรูปแบบการสอนแบบบรรยาย โดยมีผู้สอนเป็นศูนย์กลางมากกว่าการสอนในรูปแบบอื่น การสอนด้วยวิธีการแบบนี้เป็นการสอนที่ขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในชั้นปลาย เพราะนอกจากจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ขาดความสนใจแล้ว ยังเป็นการปิดกั้นความคิด และสติปัญญาของผู้เรียนให้อยู่ในขอบเขตจำกัดอีกด้วย

1.2 ปัญหาด้านเนื้อหาวิชา บางวิชาเนื้อหาหนัก และบางวิชามีเนื้อหาเป็นนามธรรมยากแก่การเข้าใจ จึงจำเป็นต้องนำเทคนิคการสอนและสื่อมาช่วย

1.3 ปัญหาเรื่องอุปกรณ์การสอน บางเนื้อหาที่มีสื่อการสอนเป็นจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาได้ง่ายขึ้นจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาคิดค้นหาเทคนิควิธีการสอน และผลิตสื่อการสอนใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ทำให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายได้

2. เพื่อนำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา โดยการนำสิ่งประดิษฐ์หรือแนวความคิดใหม่ ๆ ในการเรียนการสอนนั้นเผยแพร่ไปสู่ครู – อาจารย์ท่านอื่น ๆ หรือเพื่อเป็นตัวอย่างอีกรูปแบบหนึ่งให้กับครู – อาจารย์ที่สอนในวิชาเดียวกัน ได้นำแนวความคิดไปปรับปรุงใช้หรือผลิตสื่อการสอนใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

นวัตกรรมที่มักได้รับความสนใจและยอมรับนำไปใช้อย่างกว้างขวาง โดยทั่วไปมีลักษณะ ดังนี้ (ทิสนา แคมมณี. 2552 : 418-423)

1. เป็นนวัตกรรมที่ไม่ซับซ้อนและยากจนเกินไป ความยากง่ายของนวัตกรรมมีอิทธิพลอย่างมากต่อการยอมรับนำไปใช้ หากนวัตกรรมนั้นมีลักษณะที่ผู้ใช้เข้าใจได้ง่าย ใช้ได้ง่าย ใช้ได้สะดวก การยอมรับนำไปใช้ก็มักเกิดขึ้นได้ง่าย ไม่ต้องใช้เวลาในการเผยแพร่มากนัก
2. เป็นนวัตกรรมที่ไม่เสียค่าใช้จ่ายจนเกินไป นวัตกรรมที่จำเป็นต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ และการบำรุงรักษาที่มีค่าใช้จ่ายสูงย่อมได้รับการยอมรับและนำไปใช้น้อยกว่านวัตกรรมที่มีค่าใช้จ่ายถูกกว่า เนื่องจากผู้ใช้งานจำนวนมากมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ แม้จะมีความต้องการใช้ แต่ขาดงบประมาณก็ไม่สามารถใช้ได้
3. เป็นนวัตกรรมที่สำเร็จรูป นวัตกรรมที่อำนวยความสะดวกในการใช้มักได้รับการยอมรับและนำไปใช้มากกว่านวัตกรรมที่ผู้ใช้จะต้องนำไปจัดทำเพิ่มเติม ซึ่งผู้ใช้จะต้องใช้เวลาจัดเตรียมเพิ่มขึ้น
4. เป็นนวัตกรรมที่ไม่กระทบกระเทือนต่อบริบทเดิมมากนัก นวัตกรรมที่มีผลกระทบต่อบริบทเดิมมาก จำเป็นต้องปรับหรือเปลี่ยนแปลงบริบทเดิมมาก การนำไปใช้ย่อมยากกว่า นวัตกรรมที่ไม่มีผลกระทบต่อบริบทเดิมมากนัก
5. เป็นนวัตกรรมที่มีคนเกี่ยวข้องไม่มากนัก นวัตกรรมใดที่ต้องอาศัยคนหลายกลุ่มเข้ามาช่วยเหลือเกี่ยวข้องด้วยทำให้ผู้ใช้ต้องประสานงานหลายฝ่าย การใช้ที่ขึ้นกับคนหลายฝ่าย ย่อมทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้ จึงทำให้การยอมรับหรือการใช้นวัตกรรมนั้นยากขึ้น
6. เป็นนวัตกรรมที่ให้ผลชัดเจน นวัตกรรมที่ส่งผลเป็นรูปธรรมเห็น ได้ชัดเจนมักได้รับการยอมรับสูงกว่านวัตกรรมที่ให้ผลไม่ชัดเจน

การพัฒนานวัตกรรมด้านการเรียนการสอน โดยทั่วไปนั้นมีกระบวนการหลักดังนี้

1. การระบุปัญหา ความคิดในการพัฒนานวัตกรรมส่วนใหญ่จะเริ่มขึ้นที่การมองเห็นปัญหาในเรื่องนั้นและมีความต้องการจะแก้ไขปัญหาหนึ่งเพื่อให้เกิดสภาพการณ์หรือผลที่ดีขึ้น
2. การกำหนดจุดมุ่งหมาย เมื่อระบุปัญหาได้ชัดเจนแล้ว ขั้นตอนต่อไปก็คือการกำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนานวัตกรรมว่า นวัตกรรมที่จะพัฒนานั้นควรมีคุณสมบัติหรือประสิทธิภาพอย่างไรและเพียงใด
3. การศึกษาข้อจำกัดต่าง ๆ ก่อนที่จะมีการประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรมต่าง ๆ ขึ้นมา ผู้พัฒนาจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของปัญหาและข้อจำกัดต่าง ๆ ในบริบทที่จะใช้นวัตกรรมนั้น เพื่อประโยชน์ในการพัฒนานวัตกรรมให้สามารถใช้ได้จริง

4. การประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรม ได้แก่ การแสวงหาทางเลือกในการแก้ปัญหา ซึ่งต้องอาศัยความรู้ ประสบการณ์ ข้อมูล และความคิดสร้างสรรค์ของผู้ประดิษฐ์คิดค้น นวัตกรรมที่สร้างขึ้น อาจเป็นการนำของเก่ามาดัดแปลงหรือปรับปรุงเพื่อให้สามารถแก้ปัญหาและทำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น หรืออาจเป็นการคิดค้นใหม่ทั้งหมดก็ได้ นวัตกรรมอาจอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ กัน แล้วแต่ลักษณะของปัญหาและวัตถุประสงค์ของนวัตกรรมนั้น เช่น อาจมีลักษณะเป็นแนวความคิด หลักการ แนวทาง ระบบ รูปแบบ วิธีการ กระบวนการเทคนิค หรือสิ่งประดิษฐ์และเทคโนโลยี เป็นต้น

5. การทดลองใช้ เมื่อคิดค้นหรือประดิษฐ์นวัตกรรมได้แล้ว ขั้นตอนที่สำคัญและจำเป็นมากที่สุดคือ การทดลองใช้นวัตกรรมนั้น ซึ่งประกอบด้วยการทดลองใช้ การประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไข การทดลองใช้เป็นการศึกษาเพื่อดูว่านวัตกรรมนั้นสามารถนำไปใช้ได้จริงและได้ผลเพียงใด ผลการทดลองใช้จะช่วยให้ผู้พัฒนาผู้จุดที่ควรปรับปรุงและหาทางแก้ไขเพื่อให้ได้ผลตามที่ต้องการ การทดลองใช้ในขั้นนี้หากสามารถดำเนินการก่อนนำออกเผยแพร่หลายครั้ง จนแน่ใจว่านวัตกรรมนั้นสามารถใช้ได้ผลจริง จะช่วยให้นวัตกรรมนั้นประสบความสำเร็จมากขึ้น

6. การเผยแพร่ เมื่อแน่ใจแล้วว่านวัตกรรมที่สร้างขึ้นมีคุณภาพและประสิทธิภาพตามที่ต้องการ นวัตกรรมนั้นก็พร้อมที่จะได้รับการเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จักและยอมรับนำไปใช้กันอย่างแพร่หลาย

7. การยอมรับหรือต่อต้านนวัตกรรม เมื่อนวัตกรรมได้รับการเผยแพร่ผ่านไป ในระยะเวลาพอสมควร นวัตกรรมนั้นจะได้รับการพิสูจน์อย่างแท้จริงว่าได้รับการยอมรับในระดับใด

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนวัตกรรมทางการศึกษาไปใช้

นวัตกรรมทางการศึกษาเป็นการนำแนวคิด วิธีการ หรือกระบวนการที่สังคมของคนกลุ่มหนึ่งเห็นว่าเป็นของใหม่ มาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและสมาชิกของสังคมนั้นยังไม่เคยมีประสบการณ์ในการใช้ จึงอาจจะทำให้มีปัญหาในการใช้และส่งผลกระทบต่อการยอมรับนวัตกรรม ซึ่งปัจจัยที่สำคัญต่อการยอมรับนวัตกรรมสามารถจำแนกเป็น 5 ประการคือ (กรองทอง อมรรัตนวิศิษฐ์, 2542 : 13-21)

1. ลักษณะของสังคม การนำนวัตกรรมไปใช้ในสังคมใด ๆ ก็ตาม นวัตกรรมจะต้องศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับหรือต่อต้านนวัตกรรมนั้น ๆ ทั้งลักษณะ สภาพทางสังคม ความเชื่อ ค่านิยมทางสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี และแบบอย่างของพฤติกรรมที่สังคมนั้น ๆ ยอมรับ การนำนวัตกรรมใด ๆ มาใช้ทันทีโดยมิได้ศึกษาสภาพของสังคมก่อนย่อมจะเกิดผลเสียมากกว่าผลดี

2. ลักษณะของนวัตกรรมที่จะนำมาใช้ การนำความคิด การปฏิบัติ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ มาใช้ บางครั้งผู้นำมาใช้ อาจเกิดการสับสนว่าสิ่งที่ตนนำมาใช้นั้นเป็นนวัตกรรมหรือไม่ และเมื่อใดสภาพของนวัตกรรมจะหมดไป

3. ยุทธศาสตร์ในการนำนวัตกรรมไปใช้ หมายถึง วิธีการหรือกระบวนการแนะนำนวัตกรรมให้แก่บุคคลเป้าหมายและรวมถึงความพยายามที่จะสนับสนุนส่งเสริมให้มีการใช้นวัตกรรมต่อไป เช่น

3.1 การใช้กำลังบังคับ (power coercive) โดยใช้อำนาจสั่งการกับบุคคลในองค์การที่เนื้อหา ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีความรับผิดชอบต่ำ

3.2 การประจักษ์แจ้งในเหตุผล (empirical rational approach) เป็นการนำความรู้ใหม่ทางวิทยาศาสตร์ไปใช้โดยผู้นำการเปลี่ยนแปลง (change agent) ต้องใช้หลักความมีเหตุผลในการชักชวน โน้มน้าว หรือจูงใจให้เห็นชอบ เห็นประโยชน์และคุณค่าของการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลเกิดการยอมรับ

3.3 การเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมในรูปแบบเป้าหมายใหม่ขององค์การ (organization self-renewal) เป็นการเปลี่ยนแปลงตัวองค์การ ในลักษณะของการเปลี่ยนแปลงปทัสถานของการจัดการศึกษาในรูปแบบใหม่

หลักการพิจารณานวัตกรรมมาใช้พัฒนาการเรียนรู้

การพิจารณานวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ควรยึดหลักสำคัญดังนี้

1. ตรงกับปัญหาหรือจุดพัฒนาของวิชานั้นเพียงใด
2. มีความสอดคล้องกับธรรมชาติวิชาหรือไม่
3. สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้หรือไม่
4. มีหลักฐานน่าเชื่อถือว่าเคยใช้ได้ผลดีมาแล้วหรือไม่

ประโยชน์ของนวัตกรรมทางการศึกษา

1. ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น
2. ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนเป็นรูปธรรม
3. บรรยากาศการเรียนสนุกสนาน
4. บทเรียนน่าสนใจ
5. ลดเวลาในการสอน
6. ประหยัดค่าใช้จ่าย

การออกแบบนวัตกรรม

นวัตกรรมมีความสำคัญ การพิจารณาความสำคัญของนวัตกรรมให้ดูที่เหตุผลความจำเป็นของปัญหา ถ้ามีข้อมูลแสดงว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีความบกพร่องในจุดประสงค์การเรียนรู้ใด ๆ ก็สมควรสร้างนวัตกรรมนั้น ๆ ได้

ในการออกแบบนวัตกรรมผู้ออกแบบควรกล่าวถึงส่วนต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ชื่อนวัตกรรม
2. วัตถุประสงค์ของการใช้นวัตกรรม
3. ทฤษฎีหลักการที่ใช้ในการสร้างนวัตกรรม
4. ส่วนประกอบของนวัตกรรม
5. การนำนวัตกรรมไปใช้

หลังจากผู้ศึกษาได้ศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับนวัตกรรมทางการศึกษาประมวลกับปัญหาของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น จากแนวคิดจึงได้คิดสร้างสื่อช่วยสอน CD การเรียนภาษาญี่ปุ่น ประเภทเสียง เพื่อใช้แก้ปัญหาคำเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการวัดความเปลี่ยนแปลงที่มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าต้องการให้ผู้เรียนพัฒนาในด้านใด เพียงใด และมีระยะเวลาที่กำหนดไว้แน่นอนด้วย คือเป็นผลของการเปลี่ยนแปลงจากการเรียนในช่วงเวลาใด

จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถแบ่งตามกำหนดเวลาของการวัดได้ 3 ประการ คือ

1. การวัดผลก่อนการเรียน เป็นการวัดก่อนลงมือสอนเพื่อสำรวจความรู้พื้นฐานและทักษะเบื้องต้นว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานแค่ไหน สามารถทำได้ 2 วิธี คือประเมินจากผลการเรียนเดิมกับการสร้างข้อทดสอบขึ้นจากการวิเคราะห์ แล้วนำผลที่ได้มาพิจารณาว่าผู้เรียนเก่ง-อ่อนเพียงไร เพื่อผู้สอนจะได้วางแผนการเรียนการสอนต่อไป

2. การวัดผลระหว่างเรียน เป็นการวัดผลย่อยเพื่อตรวจสอบและพัฒนาสมรรถภาพของผู้เรียน เพื่อจะได้ทราบว่าผู้เรียนมีความรู้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละจุดประสงค์ของการเรียนหรือไม่ ผู้สอนจะจดบันทึกคะแนนของผู้เรียนไว้ทุกครั้งเมื่อสิ้นภาคการศึกษาก็จะรู้ว่าผู้เรียน

มีความรู้ผ่านมากี่จุดประสงค์ คิดเป็นร้อยละเท่าไร ถ้าผู้เรียนคนใดไม่ผ่านจุดประสงค์ใดผู้สอนก็จัดการซ่อมเสริมให้

3. การวัดผลหลังการเรียน เป็นการวัดเพื่อประเมินการเรียนการสอนว่าได้ผลอย่างไร เพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนแต่ละคน

ดังนั้น การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อนำผลมาวิเคราะห์หาทางปรับปรุงการเรียนการสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะนำมาปรับปรุงผู้เรียนให้มีการพัฒนาได้อย่างถูกต้องทิศทาง

เครื่องมือการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เครื่องมือการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันมาก ได้แก่ แบบทดสอบ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1. แบบทดสอบปรนัย (objective test) เป็นแบบทดสอบที่มีลักษณะเป็นคำถามที่กำหนดคำตอบมาให้เลือก เช่น ให้เลือกคำตอบถูก-ผิด ใช่-ไม่ใช่ ให้ตัวเลือกมาหลายตัว โดยทั่วไปนิยมจะใช้ 4-5 ตัวเลือก และให้เลือกคำตอบที่ถูกที่สุด ให้จับคู่คำตอบกับคำถามที่มีความสัมพันธ์กัน ให้เติมคำในช่องว่างให้ได้ความสมบูรณ์
2. แบบทดสอบอัตนัย (subjective test) เป็นแบบทดสอบที่มีลักษณะให้ผู้ตอบได้เขียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีในการตอบคำถามข้อหนึ่ง ๆ ผู้ตอบอาจจะต้องใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที ในการตอบคำถามหนึ่งข้อ และอาจเขียนตอบข้อละ 1-2 หน้ากระดาษก็ได้

ประเภทของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการประเมินผล

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการประเมินผล แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การวัดผลแบบอิงกลุ่ม (norm-referenced evaluation : NRI) มีจุดกำเนิดจากความสนใจที่จะวัดความถนัดของคน ดังนั้นจึงสร้างเครื่องมือ คือแบบทดสอบใช้เพื่อจำแนกบุคคลออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามระดับความสามารถจนกระทั่งสามารถกำหนดไว้ว่า ผู้ที่มีความสามารถมากกว่าจะได้คะแนนการทดสอบสูงกว่าผู้ที่มีความสามารถน้อยกว่า โดยการใช้อุปกรณ์ในการประเมินผลดังกล่าว เรียกว่า “การประเมินผลแบบอิงกลุ่ม” เป็นการประเมินผลงานของผู้เรียนโดยการเปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียนคนหนึ่งกับความสามารถของผู้เรียนคนอื่น ๆ ในกลุ่มที่เรียนรายวิชาเดียวกัน
2. การวัดผลแบบอิงเกณฑ์ (criterion-referenced evaluation : CRI) พัฒนามาจากความคิดของนักวัดผลที่มีความเชื่อว่าการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่จำเป็นต้องแยกผู้เรียน

เป็นกลุ่มตามระดับความสามารถ แต่ควรจะเป็นการประเมินเพื่อแบ่งผู้เรียนออกเป็น “ผู้ที่มีความรู้ถึงมาตรฐาน” และ “ผู้ที่มีความรู้ไม่ถึงมาตรฐาน” ลักษณะของการประเมินผลแบบอิงเกณฑ์เป็นการประเมิน โดยการเปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียนกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้โดยผู้สอน จะกำหนดไว้ก่อนว่าช่วงคะแนนใดช่วงใดให้คะแนนระดับใด ซึ่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการจัดการศึกษา พ.ศ.2548 หมวด 6 การวัดและประเมินผล ข้อ 17 ให้มีการประเมินผล การศึกษาในรายวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตร กำหนดระบบค่าระดับคะแนน เป็น 8 ระดับ (ม.ป.ป. : 11)

ระดับคะแนน	ความหมาย	ค่าระดับคะแนน
A	ดีเยี่ยม	4.0
B+	ดีมาก	3.5
B	ดี	3.0
C+	ดีพอใช้	2.5
C	พอใช้	2.0
D+	อ่อน	1.5
D	อ่อนมาก	1.0
E	ตก	0.0

ทฤษฎีความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ในการศึกษาเรื่องความคิดเห็น (opinion) มีผู้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ดังนี้
 ความคิดเห็นตามความหมายในพจนานุกรมการศึกษา หมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ ความคิด ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้เกิดจากการพิสูจน์ หรือการชั่งน้ำหนักว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่ สอดคล้องกับความหมายในพจนานุกรมฉบับภาษาอังกฤษ (สุพร สินธรัตน์. 2546 : 6 อ้างอิงจาก Webster. 1998 : 950) ที่ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้สึกลงใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่จะพิจารณาตัดสินใจเพื่อการประเมินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ

กู๊ด (Good. 1973 : 339) ให้คำจำกัดความของความคิดเห็นว่า ความคิดเห็นเป็นการแปลความหมายหรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

กัรวอลนิก (Guralnik. 1976 : 46) กล่าวว่า ความคิดเห็นมีคำจำกัดความอยู่ 4 ข้อ คือ

1. เป็นความเชื่อที่ไม่สามารถยืนยันได้แน่นอนว่าเป็นความรู้สึกที่แท้จริงหรือความน่าจะเป็นของความคิดเห็นเฉพาะบุคคลในการตัดสินใจ
2. การประเมินผลหรือความรู้สึกหรือการประมาณค่าเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณค่าของบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ
3. รูปแบบการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาสาระ ซึ่งการให้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็นสิ่งที่ต้องการ
4. หลักเกณฑ์ในการใช้ถ้อยคำโดยมีการตัดสินใจหรือพิจารณาตัดสินสิ่งต่าง ๆ โดยมีหลักเกณฑ์สนับสนุนในแต่ละกรณี

จาร์วรรณ บุญรอด (2549 : 7) กล่าวว่าความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดด้วยการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยความรู้ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อม ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้

จากความหมายของความคิดเห็น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ ทำให้เกิดการตัดสินใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริงจากสภาพความเป็นจริงในขณะนั้น ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าความคิดเห็นนั้นถูกต้องหรือไม่ และอาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้และความคิดเห็นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาพแวดล้อมและเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป

องค์ประกอบของความคิดเห็น

ความคิดเห็นสามารถแบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ (สุนันทชา พูนวุฒิกุล. 2546 : 40-41 อ้างจาก Triandis. 1971 : 2-3) คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้ ความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นบุคคลหรือสถานการณ์ใด ๆ ความรู้ ความคิดดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดทิศทางความเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และการติดต่อกับสิ่งเร้าครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความเห็นต่อสิ่งเร้าในทางบวก
2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก ได้แก่ อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งเร้า อย่างไรก็ตามหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะกำหนดทิศทางความคิดเห็น คือถ้ามีความรู้สึกดีบุคคลก็จะมีความคิดเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้ามีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งนั้น บุคคลก็จะมีความเห็นในทางลบ

3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงความคิดเห็นต่อบุคคล คือถ้าแสดงออกอย่างชัดเจน แสดงว่ามีความเห็นเป็นบวกเป็นลบแน่นอน

การวัดความคิดเห็น

จตุพร ศิริวัฒน์สกุล (2545 : 10) สรุปว่าการวัดความคิดเห็นเป็นการศึกษาหาความรู้สึกของบุคคล หรือกลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่าง ๆ และมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงระบบงานได้ โดยวิธีการวัดความคิดเห็นโดยส่วนใหญ่จะใช้การตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ อาจใช้มาตรวัดแบบใดแบบหนึ่ง ทั้งนี้การวัดความคิดเห็นอาจเป็นเพียงการคาดหมายความคิดเห็นของบุคคลต่อสิ่งนั้น ๆ ซึ่งอาจมีทั้งเชิงบวกหรือเชิงลบ และอาจเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินกิจกรรมหรือการวางแผนงาน ความคิดเห็นจะส่งผลถึงทัศนคติและการแสดงออกของพฤติกรรม

ไพศาล หวังพานิช (2531 : 152) ได้กล่าวว่า การวัดความคิดเห็นหรือเจตคติต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้

1. เจตคติมีลักษณะคงเส้นคงวาอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง นั่นคือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จะมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่มีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งสามารถวัดได้
2. เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดจะเป็นการวัดทางอ้อมโดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ
3. เจตคตินอกจากจะแสดงออกในรูปของความรู้สึกนึกคิด เช่น การสนับสนุนหรือคัดค้านยังมีขนาดหรือปริมาณของความรู้สึกด้วย ดังนั้นในการวัดทัศนคตินอกจากจะทำให้ทราบทิศทางแล้วยังสามารถบอกระดับความมากน้อยได้ด้วย

พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2531 : 3) กล่าวถึงการวัดความคิดเห็นว่าสามารถทำได้หลายรูปแบบ โดยรูปแบบที่เป็นที่นิยมในปัจจุบันมี 4 วิธี คือ

1. วิธีของเทอร์สตัน (Thurston's method) เป็นวิธีการสร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็นหรือทัศนคติไปในทางเดียวกัน และเสมือนว่าเป็นสเกลที่มีช่วงห่างเท่ากัน

2. วิธีของกัตต์แมน (Guttman's scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับสูง-ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกันได้จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดได้และแสดงถึงการสะสมของความคิดเห็น

3. วิธีจำแนกความแตกต่างในการตีความ (semantic differential scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น 7 ระดับ (seven-point scale) โดยแบ่งเป็นช่วง ๆ ตั้งแต่ด้านซ้ายสุดของสเกลกำหนดให้เป็นค่าเชิงบวกสุด ด้านขวาสุดของสเกลกำหนดให้เป็นค่าลบสุด ซึ่งอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม (bipolar adjective) เช่น ดี-เลว ขยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น

4. วิธีของลิเคิร์ท (Likert's method) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติและความคิดเห็นที่นิยมแพร่หลายเพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่าย ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นทางชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และให้คะแนน 5, 4, 3, 2 และ 1 หรือ +2, +1, 0, -1 และ -2 ตามลำดับ ซึ่งการใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นนิยมระบุให้ผู้แสดงความคิดเห็นตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ซึ่งแบ่งน้ำหนักความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ทั้งนี้การให้คะแนนขึ้นอยู่กับใจความว่าจะเป็นปฏิฐาน (positive) หรือนิเสธ (negative)

จากทฤษฎีความคิดเห็นดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำแนวความคิดดังกล่าวมาใช้ในการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนจากการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น จาก CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” แบ่งเป็น 5 ด้าน ด้านการฟัง ด้านการพูด ด้านการอ่าน ด้านการเขียน และด้านเนื้อหาบทเรียน โดยลักษณะแบบสอบถามใช้วิธีของลิเคิร์ท ประเมินค่า 5 ระดับคะแนน ให้คะแนน 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

ลักษณะเนื้อหาวิชาห่มุวิชาภาษาญี่ปุ่น

การศึกษาวิชาภาษาญี่ปุ่น โปรแกรมวิชาได้กำหนดให้นักศึกษาโปรแกรมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ศึกษาตามหลักสูตรในรายวิชาดังต่อไปนี้

รหัสวิชา 1561107 ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น 1

3(2-2)

Japanese for beginners 1

ฝึกทักษะทั้ง 4 อย่างบูรณาการ ศึกษารูปประโยคและไวยากรณ์พื้นฐาน เน้นฝึกบทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การทักทาย การแนะนำตน การบอกเวลา การซื้อของ เป็นต้น ฝึกการอ่านข้อความสั้น ๆ สามารถสรุปและตอบคำถามได้ การเขียนประโยคง่าย ๆ ได้

รหัสวิชา 1561108 ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น2 3(2-2)

Japanese for beginners2

วิชาที่ต้องเรียนมาก่อน : 1561107 ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น1

ฝึกทักษะทั้ง 4 อย่างต่อเนื่องจากภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น1 ศึกษาไวยากรณ์และรูปประโยคที่ซับซ้อนขึ้น ฝึกทักษะภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันให้กว้างขวางขึ้น ได้แก่ การชักชวน การขออนุญาต การบอกเหตุผล การให้ การรับ เป็นต้น โดยเน้นการใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสม

รหัสวิชา 1562403 การสนทนาภาษาญี่ปุ่น1 3(3-0)

Japanese conversation1

ฝึกทักษะในการฟังและการพูดในบทสนทนาง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การทักทาย การไต่ถามทุกข์สุข การขอบคุณ การขอโทษ และการกล่าวคำอำลา เป็นต้น

รหัสวิชา 1562404 การสนทนาภาษาญี่ปุ่น2 3(3-0)

Japanese conversation2

ฝึกทักษะในการฟังและการพูดในบทสนทนาโต้ตอบในสถานการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

รหัสวิชา 1564701 ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการท่องเที่ยว1 3(3-0)

Japanese for tourism1

ฝึกทักษะในด้านการฟังและพูดในภาษาสำนวนที่ใช้ในการบริการและสนทนากับนักท่องเที่ยว โดยจัดสถานการณ์จำลองในการปฏิบัติงาน เช่น สนามบิน โรงแรม ภัตตาคาร ร้านค้า เป็นต้น

รหัสวิชา 1564702 ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการท่องเที่ยว2 3(3-0)

Japanese for tourism2

ศึกษาและฝึกการใช้ภาษาต่อจากภาษาญี่ปุ่นเพื่อการท่องเที่ยว1 ในการปฏิบัติงานในสถานที่ต่าง ๆ เช่น สถานบริการ สถานที่ท่องเที่ยว บริษัทนำเที่ยว ตลอดจนฝึกพูดโทรศัพท์ในธุรกิจท่องเที่ยว เป็นต้น

ผู้ศึกษาได้ศึกษาคำอธิบายรายวิชาและนารายวิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น1 (Japanese conversation1) การสนทนาภาษาญี่ปุ่น2 (Japanese conversation2) มาจัดทำเนื้อหาบทเรียน “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ซึ่งครอบคลุมตามคำอธิบายรายวิชา เป็นเหตุการณ์ที่ใกล้ตัวผู้เรียน สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน มีความยากง่ายระดับปานกลาง สำหรับผู้เรียนที่มีวัตถุประสงค์หรือมีความต้องการจะสนทนาภาษาญี่ปุ่นได้ภายในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ และออกแบบเรียบเรียงเพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานและสนใจศึกษาตามอัธยาศัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศุภาพ จันตะคาด (2535) ศึกษาความต้องการและปัญหาในการนำนวัตกรรมทางหลักสูตรและการสอนไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นผู้บริหาร โรงเรียน จำนวน 12 คน ผู้ช่วยผู้บริหาร โรงเรียนฝ่ายวิชาการและหัวหน้าหมวดวิชา จำนวน 109 คน และครูผู้สอน จำนวน 692 คน ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความต้องการในการนำนวัตกรรมทางหลักสูตรและการสอนไปใช้ กลุ่มตัวอย่างเห็นความสำคัญ ความจำเป็นของนวัตกรรมทางหลักสูตรและการสอนว่าเมื่อใช้แล้วจะเกิดผลดีในระดับสูงมาก แต่โรงเรียน ผู้บริหาร และครู มีการกระทำที่ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมในระดับปานกลาง นักเรียนมีความต้องการให้ครูนำนวัตกรรมมาใช้ในระดับสูงมาก จำนวนครูที่ใช้นวัตกรรมทางหลักสูตรและการสอนมีน้อยกว่าที่ไม่ใช่ และผู้ที่นำนวัตกรรมมาใช้ได้นำนวัตกรรมมาใช้เป็นครั้งคราว ด้านนวัตกรรมที่กำหนดให้ 12 นวัตกรรม ครูมีการนำไปใช้ในระดัปปานกลาง 6 นวัตกรรม คือการสอนซ่อมเสริม การสอนเป็นรายบุคคล การบูรณาการเนื้อหาวิชา การแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มตามวิชาที่เลือกตามความถนัด ความสามารถ หรือความสนใจของนักเรียน การสอนแบบสืบสวนสอบสวน การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง นวัตกรรมทางหลักสูตรและการสอนอื่น ๆ อีก 6 นวัตกรรม มีครูนำมาใช้ในระดับน้อย ได้แก่ บทเรียนแบบโปรแกรม ศูนย์การเรียนรู้ บทเรียนโมดูล ชุดการสอน การสอนเป็นคณะ และการใช้แหล่งวิทยาการในห้องถื่น

2. ปัญหาและอุปสรรคในการนำนวัตกรรมทางหลักสูตรและการสอนไปใช้ ได้แก่ ขาดการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการนำนวัตกรรมทางหลักสูตรและการสอนไปใช้ ขาดการส่งเสริมการสนับสนุนการใช้นวัตกรรม งบประมาณไม่เพียงพอ ภาระงานของครูผู้สอน ครูไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับนวัตกรรมทางหลักสูตรและการสอนอย่างเพียงพอ และขาดผู้นำการเปลี่ยนแปลง

สมพงษ์ แผลงประสพโชค (2540) ได้ศึกษานวัตกรรมเพื่อการแก้ปัญหาการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง โจทย์ปัญหาร้อยละ ซึ่งนวัตกรรมที่พัฒนาอาศัยข้อมูลจากครู การสังเกตชั้นเรียน หลักการและทฤษฎีการเรียนรู้ ข้อมูลจากแบบสำรวจ การสัมมนาครูสภาพชั้นเรียนจริง และจากผลงานของนักเรียนทำให้ทราบว่า นักเรียนขาดความรู้พื้นฐานครูขาดสื่อการเรียนการสอน เอกสารแบบฝึก ครุมีปัญหาด้านเทคนิคและวิธีสอน การตรวจแก้ไข การบ้าน และการสอนซ่อมเสริม แบบการทดลองใช้ pretest-posttest กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองนวัตกรรมเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 36 คน จากโรงเรียนแย้มจากวิชานุสรณ์ โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย ทดลองสอนโดยผู้วิจัยเป็นเวลา 12 สัปดาห์ ซ่อมเสริมความรู้พื้นฐานใน 6 สัปดาห์แรก ใช้เวลา 15 นาทีแรกของชั่วโมงเรียนคณิตศาสตร์ตามปกติซ่อมเสริมความรู้พื้นฐานเป็นกลุ่มใหญ่โดยใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบการอธิบาย 6 สัปดาห์ต่อมาใช้ชั่วโมงคณิตศาสตร์สอนโจทย์ปัญหาร้อยละ หลังจากเรียนจบแต่ละหน่วยมีการทดสอบและซ่อมเสริมซึ่งปรากฏว่านักเรียนกว่าร้อยละ 80 สอบผ่านเกณฑ์ของแบบทดสอบของโจทย์ปัญหา ร้อยละ 4 รูปแบบ จาก 6 รูปแบบ เมื่อเรียนจบทุกหน่วย มีการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการทดสอบที (t-test) ผลการทดลองพบว่า ผลสัมฤทธิ์การแก้โจทย์ปัญหาร้อยละหลังใช้นวัตกรรมสูงกว่าก่อนใช้นวัตกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และจำนวนนักเรียนน้อยกว่าร้อยละ 80 สอบผ่านเกณฑ์ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เมื่อจบการทดลอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างและทดลองใช้วัตกรรมการ

การวิจัยเรื่องการใช้นวัตกรรมการพัฒนานักศึกษาในการศึกษาภาษาญี่ปุ่น : วิชา การสนทนาภาษาญี่ปุ่น2 ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัย ราชภัฏพระนคร เป็นการวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นการศึกษาวิจัยกึ่งทดลองโดยมีวิธีการศึกษาดังนี้

1. การจัดทำเอกสารประกอบการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น และ CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”
2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา
3. สมมติฐานของการศึกษา
4. ประชากรที่ใช้ในการทดลอง
5. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง
6. วัตกรรมการและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
7. การดำเนินการศึกษาการใช้นวัตกรรม
8. การวิเคราะห์ผลและสถิติที่ใช้

การจัดทำเอกสารประกอบการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น และ CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”

ผู้ศึกษาได้ศึกษาคำอธิบายรายวิชา หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และนำมาสร้าง CD รายการสอนวิชาสนทนาภาษาญี่ปุ่น ประเภทเสียง และเอกสารประกอบการรับฟังดังนี้

1. ศึกษาคำอธิบายรายวิชา การสนทนาภาษาญี่ปุ่น1 (Japanese conversation1) และการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2 (Japanese conversation2)
2. จัดทำเนื้อหาให้ครอบคลุมตามคำอธิบายรายวิชา มีความยากง่ายที่เหมาะสม พร้อมทั้งไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนตามเนื้อหา ดังนี้
 - 2.1 การทักทาย (あいさつ)
 - 2.2 การบอกเวลา (じかん)
 - 2.3 วันหยุด (きゅうじつ)
 - 2.4 การซื้อของ (かいもの)

- 2.5 แผนกขายเสื้อผ้า (ようふく うりば)
- 2.6 ร้านเครื่องเขียน (ぶんぼうぐてん)
- 2.7 ไปรษณีย์ (ゆうびんきょく)
- 2.8 วัดพระแก้ว (エムラルド寺院 まで)
- 2.9 ครอบครัว (かぞく)
- 2.10 อาหารกลางวัน (ひるごはん)
- 2.11 การสั่งอาหาร (注文 する)
- 2.12 การย้ายที่อยู่ (引っ越し)
- 2.13 การเยี่ยมชม (訪問 する)
- 2.14 การเดินทาง (行き方)
- 2.15 การเจ็บป่วย (病気)
- 2.16 ประสบการณ์ (経験)
- 2.17 งานอดิเรก (趣味)
- 2.18 การท่องเที่ยว (旅行)
- 2.19 งานพบปะสังสรรค์ (パーティー)
- 2.20 การโทรศัพท์ (電話)

3. จัดทำรูปแบบและลำดับการนำเสนอแนวการเรียนรู้ในแต่ละบทและวิธีฝึกการออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้อง เรียนรู้ความหมาย เป็นไปตามลำดับจนถึงการสนทนา ตามหัวข้อดังนี้

- 3.1 สารสำคัญ
- 3.2 เนื้อหาไวยากรณ์
- 3.3 บทสนทนา
- 3.4 คำศัพท์ สำนวน
- 3.5 แบบฝึกหัดไวยากรณ์
- 3.6 แบบฝึกสนทนา

4. จัดทำสรุปรายการของแต่ละบทตามลำดับขั้นตอน โดยบอกวัตถุประสงค์จากสารสำคัญ อธิบายเนื้อหาไวยากรณ์ บทสนทนาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในชีวิตประจำวัน อธิบายและให้ความหมายภาษาไทย คำศัพท์ สำนวน ของแต่ละบท ฝึกทำแบบฝึกหัดไวยากรณ์ และอธิบายไวยากรณ์ของแบบฝึกหัดนั้น ๆ และฝึกสนทนาจากสถานการณ์ที่กำหนดให้เลียนแบบบทสนทนาหลัก

5. นำเสนอต่อสถานีวิทยศึกษาเพื่อใช้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่น รายการสอนภาษาญี่ปุ่นของสถานีวิทยศึกษา FM92 MHz และ AM1161 KHz
6. อัดรายการ ณ สถานีวิทยศึกษาออกอากาศทุกวันพุธ เวลา 7.30 น. - 8.00 น. และออกอากาศซ้ำอีกครั้งในวันเดียวกัน เวลา 18.30 น. - 19.00 น. และบันทึกเก็บไว้เป็น CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”
7. ออกแบบสอบถามความคิดเห็นผู้รับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่นทางวิทยศึกษา เพื่อประเมินผลการรับฟังการสอนภาษาญี่ปุ่นทางรายการวิทยศึกษา
8. วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นจากผู้รับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่นทางสถานีวิทยศึกษา และประเมินผลการรับฟัง และประสิทธิภาพของนวัตกรรม
9. นำนวัตกรรม CD ประเภทเสียง ชุดสนทนาภาษาญี่ปุ่นมาทดลองใช้กับนักศึกษาโปรแกรมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว แผนกวิชาธุรกิจโรงแรมที่มีผลการเรียน I

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
2. สร้างนวัตกรรมใหม่เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ดีขึ้น
3. ผู้เรียนสามารถเรียนจากที่ไหนและเวลาใดก็ได้ตามความต้องการ
4. ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น

สมมติฐานของการศึกษา

1. ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่เรียนภาษาญี่ปุ่นวิชาสนทนาภาษาญี่ปุ่นสูงขึ้น
2. ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นหลังจากการใช้ CD การเรียนภาษาญี่ปุ่น ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”

ประชากรการวิจัย

ประชากรการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียน “รอ” (incomplete : I) และไม่ผ่านตามข้อตกลงเบื้องต้นในการศึกษา ในโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว แผนกวิชาธุรกิจ โรงแรม ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงตามประเภทของแบบสอบถามและแบบทดสอบ ดังนี้

แบบสอบถามความคิดเห็น

1. การ try-out โดยนำแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้รับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” จากรายการวิทยุ สื่ออินเทอร์เน็ต หรือ CD ประเภทเสียง ของสถานีวิทยุศึกษา ที่ผ่านการวิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ โดยมีผลการหาประสิทธิภาพของแบบสอบถามเท่ากับ 0.72 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน
2. นำแบบสอบถามความคิดเห็นชุดเดียวกันไปสอบถามผู้รับฟังรายการวิทยุศึกษา และผู้ฟังกลุ่มอื่นที่สนใจศึกษาภาษาญี่ปุ่น จาก CD ประเภทเสียง จำนวน 66 คน
3. นำแบบสอบถามความคิดเห็นชุดเดียวกันไปสอบถามผู้เรียนกลุ่มทดลองที่มีผลการเรียน “I” จำนวน 36 คน

แบบสอบถามความคิดเห็น

1. การ try-out โดยนำแบบสอบถามความคิดเห็นไปสอบถามกลุ่มผู้เรียน โดยใช้ CD ประเภทเสียง หรือศึกษาจากรายการวิทยุและสื่ออินเทอร์เน็ต จำนวน 30 คน
2. นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปสอบถามผู้เรียนกลุ่มทดลองที่มีผลการเรียน “I” จำนวน 36 คน
3. นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปสอบถามผู้เรียนกลุ่มเผยแพร่ จำนวน 70 คน

แบบทดสอบ

การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยให้กลุ่มทดลองที่มีผลการเรียน “I” จำนวน 36 คน ทำแบบทดสอบ post-test เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับ pre-test ซึ่งเป็นข้อสอบปลายภาค วิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2 ในภาคการศึกษาที่ 2/2552

นวัตกรรมและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้ศึกษาได้ออกแบบนวัตกรรมและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้นี้ดังนี้

1. CD ประเภทเสียง การสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”
2. เอกสารประกอบการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”
3. แบบฝึกหัดที่ปรากฏในเอกสารประกอบการรับฟัง
4. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”
5. แบบทดสอบรายวิชาสนทนาภาษาญี่ปุ่น2
6. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่ศึกษาโดยใช้ CD ประเภทเสียง และเอกสารประกอบการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”

การทดลองศึกษาคุณภาพและประสิทธิภาพของนวัตกรรม

ผู้ศึกษาได้จัดทำร่างเอกสารประกอบการรับฟัง สคริปรายการ เป็นไปตามขั้นตอนของการศึกษาเนื้อหาของแต่ละบทเรียน ไปศึกษาคุณภาพและประสิทธิภาพดังนี้

1. การศึกษาคุณภาพ
 - 1.1 กลั่นกรองเบื้องต้น โดยให้ผู้เรียนในรายวิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่นอ่านเพื่อความเข้าใจเบื้องต้นในหัวข้อเนื้อหาที่ผู้เรียนอยากเรียนรู้
 - 1.2 ให้ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นตรวจสอบข้อบกพร่องในตัวภาษาและเนื้อหาไวยากรณ์ และปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม
 - 1.3 ให้ผู้เชี่ยวชาญชาวญี่ปุ่นและอาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาญี่ปุ่น จำนวน 3 คน ประเมินเพื่อตรวจสอบคุณภาพ
 - 1.4 วิเคราะห์ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงข้อบกพร่องตามที่ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะมา
 - 1.5 จัดทำรูปเล่มเอกสารประกอบการรับฟังและสคริปรายการเพื่อนำไปออกอากาศ

1.6 ออกแบบสอบถามการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” เพื่อประเมินคุณภาพ

2. การศึกษาประสิทธิภาพ โดยหาประสิทธิภาพจากผู้รับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น จากแบบสอบถามในหัวข้อของแบบสอบถามในเรื่องสาระสำคัญ เนื้อหาไวยากรณ์ บทสนทนา คำศัพท์สำนวน และแบบฝึกหัด

การดำเนินการศึกษาการใช้นวัตกรรม

การดำเนินการศึกษาการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียงและเอกสารประกอบการรับฟัง ผู้ศึกษาดำเนินวิธีการศึกษาดังนี้

1. ดำเนินการตามขั้นตอนจัดทำเอกสารประกอบการรับฟังและจัดทำ CD ประเภทเสียง การสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”
2. ออกแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้รับฟังรายการ “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”
3. วิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามจากการสำรวจความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม
4. นำ CD ประเภทเสียงและเอกสารประกอบการรับฟังไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่มีผลการเรียน “I” ให้ศึกษาและประเมินผล
5. ให้นักศึกษาที่มีผลการเรียน “I” ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นหลังจากการเรียน โดยใช้ CD ประเภทเสียงและเอกสารประกอบการรับฟังการเรียนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”
6. เผยแพร่ นวัตกรรม โดยให้นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา การสนทนาภาษาญี่ปุ่นในภาคการศึกษาที่ 1/2553 ไปใช้และสอบถามทัศนคติจากการเรียนโดยใช้ CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”

ขั้นตอนการพัฒนานักศึกษาในการใช้นวัตกรรม

1. ประชุมชี้แจงวิธีการเรียนโดยใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียง พร้อมเอกสารประกอบการรับฟัง
2. กำหนดระยะเวลาศึกษาในช่วงปีการศึกษา 3/2552
3. กำหนดระยะเวลาในการทำแบบฝึกหัดต่าง ๆ ทั้งแบบฝึกไวยากรณ์และแบบฝึกสนทนา
4. ประเมินการให้คะแนนแต่ละบทเรียนโดยนับวัน เวลา ตามกำหนด

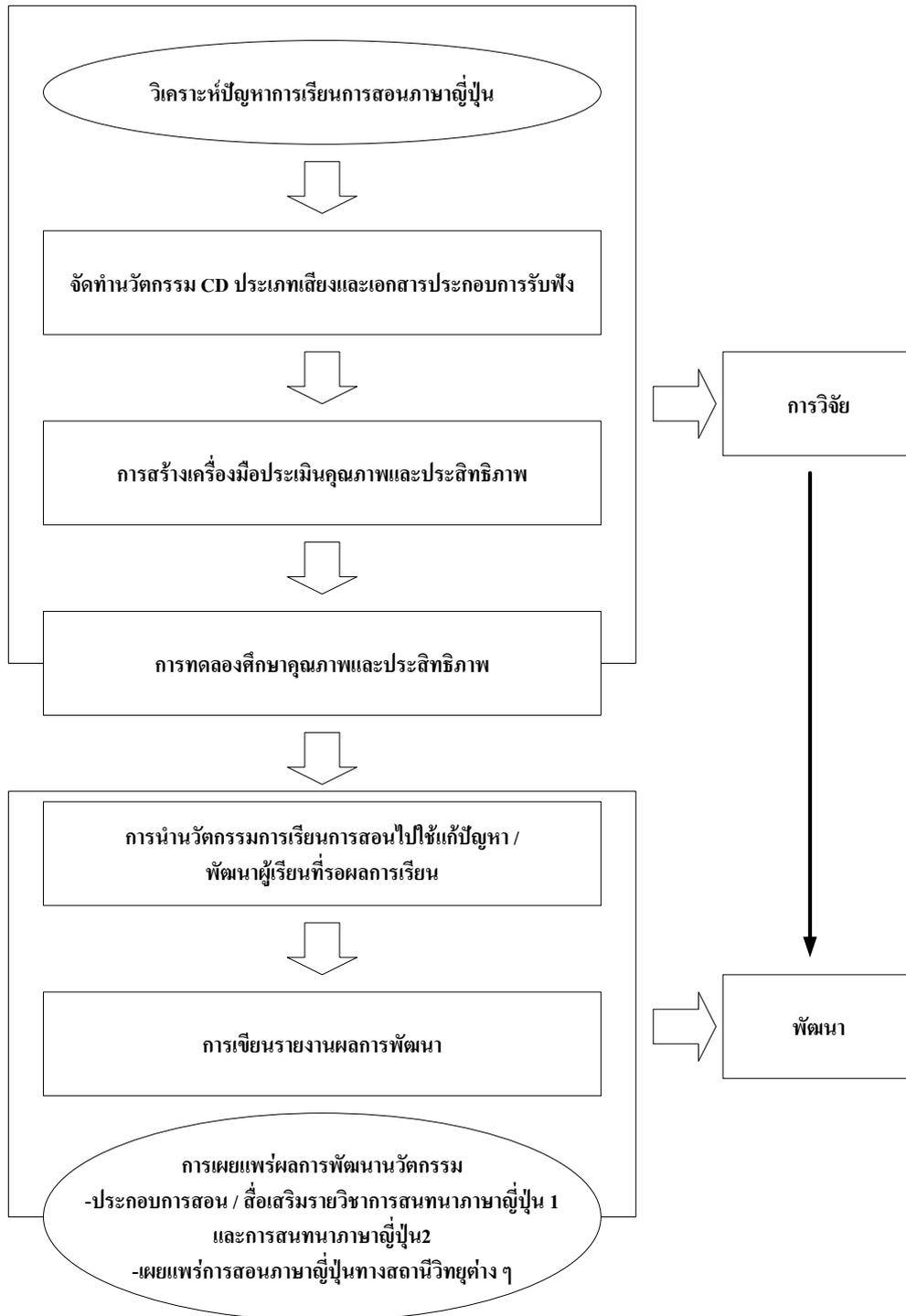
5. ประเมินผลรวมจากการทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง
6. ให้ทำแบบทดสอบหลังใช้นวัตกรรมเป็นแบบทดสอบปลายภาคในภาคการศึกษาที่

2/2552

การเผยแพร่ผลการพัฒนานวัตกรรม

จากการศึกษาการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน CD ประเภทเสียงและเอกสาร ประกอบการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” และพบว่าสามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นให้แก่ผู้เรียนจากฝั่งความคิดของนักศึกษาเดิมที่มีปัญหาต่าง ๆ และพบว่าปัจจุบันนักศึกษามีความคิดที่เปลี่ยนแปลงไปและมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น และมุ่งหวังจะนำภาษาญี่ปุ่นนั้นไปใช้ในการประกอบอาชีพตามสาขาวิชาที่ศึกษา และได้นำเสนอผลการทดลองใช้มาเป็นรายงาน “ผลการใช้นวัตกรรมในการพัฒนาผู้เรียนในการศึกษาภาษาญี่ปุ่น : วิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2 ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร” ผู้ศึกษาได้เผยแพร่ผลการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการศึกษา การพัฒนาผู้เรียน และสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการ โดยเผยแพร่ให้นักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ได้ใช้ศึกษาในรายวิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น1 รหัสวิชา 1562403 และการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2 รหัสวิชา 1562404 และยังคงเผยแพร่ในการออกรายการสอนภาษาญี่ปุ่นของสถานีวิทยุศึกษา FM92 MHz AM1161KHz และ www.moeradiothai.net และรายการวิทยุเพื่อการศึกษาของทุลกระหม่อม อุบลรัตน์ราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี

จากขั้นตอนการดำเนินการศึกษาดังกล่าวข้างต้น สรุปรูปเป็นขั้นตอนการปฏิบัติงานวิจัย และพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน ได้ดังนี้

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการปฏิบัติงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน

การวิเคราะห์ผลและสถิติที่ใช้

1. ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามและหาประสิทธิภาพของแบบสอบถาม ตามหลัก IOC

2. วิเคราะห์แบบสอบถามการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบของรายการ แบ่งเป็น 5 ด้าน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า กำหนดให้มี 5 ระดับตามแบบของ Likert โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสาระสำคัญจากการฟังรายการสนทนาภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ ความชัดเจนของเนื้อหา สอดคล้องและครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ ผู้เรียนสามารถเข้าใจวัตถุประสงค์และสามารถปฏิบัติได้จริงตามสาระสำคัญที่กำหนด

ด้านที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับเนื้อหาไวยากรณ์จากการฟังรายการสนทนาภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ ความยากง่าย ความเหมาะสมกับระดับความรู้ ตรงตามเนื้อหาของบทเรียน ผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้ตามลำดับขั้นตอนในการเรียนรู้ และสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องในสถานการณ์อื่น ๆ

ด้านที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ประกอบด้วย ตรงตามเนื้อหาของบทเรียน บทสนทนามีความยากง่ายตามลำดับ ผู้ฟังสามารถเข้าใจในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการฟังรายการและสามารถนำรูปประโยคไปใช้ได้จริงในสถานการณ์จริง

ด้านที่ 4 สอบถามเกี่ยวกับคำศัพท์สำนวน ประกอบด้วย ความยากง่ายของคำศัพท์สำนวน ความเหมาะสมและตรงตามเนื้อหาของระดับผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์สำนวน และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องในสถานการณ์ต่าง ๆ

ด้านที่ 5 สอบถามเกี่ยวกับแบบฝึกหัด ประกอบด้วย ตรงตามเนื้อหาและสาระสำคัญ ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์และสำนวนได้หลากหลาย สามารถฝึกสนทนา คิดบทสนทนา และสามารถนำแบบฝึกต่าง ๆ ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ความคิดเห็นน้อยที่สุด	กำหนดให้เท่ากับ 1
ความคิดเห็นน้อย	กำหนดให้เท่ากับ 2
ความคิดเห็นปานกลาง	กำหนดให้เท่ากับ 3
ความคิดเห็นมาก	กำหนดให้เท่ากับ 4
ความคิดเห็นมากที่สุด	กำหนดให้เท่ากับ 5

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย t-test วิเคราะห์จากผลคะแนนเดิมของนักศึกษา กับคะแนนหลังจากเรียน โดยใช้ CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” โดยหาค่า variance

4. แบบสอบถามความคิดเห็นในการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียงในการเรียนภาษาญี่ปุ่น เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อ นวัตกรรม CD ประเภทเสียงดังกล่าว แบ่งเป็น 5 ด้าน โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับตามแบบของ Likert มีรายละเอียดดังนี้คือ

ด้านการฟัง สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ต่อการเรียน สามารถฟังทบทวนได้ตลอดเวลา ฟังเวลาใดก็ได้ สามารถจดจำประโยคเมื่อฟังซ้ำ ๆ หรือบ่อย ๆ และเข้าใจความหมายของข้อความที่ฟังได้

ด้านการพูด ประกอบด้วย ความสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง พูดตามบทสนทนา พูดเลียนแบบจากประโยคและบทสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดให้

ด้านการอ่าน ประกอบด้วย ความสามารถอ่านออกเสียง คำศัพท์สำนวนและประโยคจากโจทย์ที่กำหนดได้ อ่านอักษรคันจิและคาตากานะ รวมตลอดถึงอ่านเนื้อเรื่องจากบทสนทนาและออกเสียงได้ถูกต้อง

ด้านการเขียน ประกอบด้วย ความสามารถเขียนคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น คันจิ และคาตากานะได้ สามารถแต่งประโยคและบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ด้านเนื้อหาบทเรียน ประกอบด้วย ความยากง่ายของเนื้อหา มีความเหมาะสม คำศัพท์สำนวนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สถานการณ์ที่กำหนดใกล้เคียงกับชีวิตประจำวัน สร้างความเพลิดเพลินและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่องการใช้วัตกรรมการพัฒนานักศึกษาในการศึกษาภาษาญี่ปุ่น : วิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2 ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นจากการใช้ CD ประเภทเสียงชุดสนทนาภาษาญี่ปุ่น เพื่อศึกษาความคิดเห็นจากการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” จากผู้รับฟังรายการวิทยุศึกษาและผู้ฟังกลุ่มอื่นที่สนใจศึกษาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 66 คน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นจากการใช้วัตกรรมการ CD ประเภทเสียงในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่มีผลการเรียน “I” รายวิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2 ในภาคการศึกษาที่ 2/2552 จำนวน 36 คน โดยผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวทำการศึกษาเพิ่มเติมจากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ซึ่งเป็นนวัตกรรม CD ประเภทเสียงในการเรียนภาษาญี่ปุ่น จากนั้นจึงทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังจากได้ทดลองใช้ CD รายการสอนภาษาญี่ปุ่น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาและรูปแบบของรายการ ตามตารางที่ 4.1 – 4.7 และผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นจากการใช้วัตกรรมการ CD ประเภทเสียงในการเรียนภาษาญี่ปุ่น แสดงผลตามตารางที่ 4.8 – 4.20 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	7	10.60
	หญิง	59	89.40
อายุ	16 – 20 ปี	66	100.0
การศึกษา	ปริญญาตรี	66	100.0
อาชีพ	นักศึกษา	66	100.0
สื่อที่รับฟัง	วิทยุ FM 92 MHz	44	66.70
	วิทยุ FM 92 MHz และซีดีชุดสนทนา	21	31.80
	อินเทอร์เน็ต และซีดีชุดสนทนา	1	1.50

จากข้อมูลในตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี อายุระหว่าง 16 – 24 ปี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 89.40) สำหรับสื่อที่ใช้รับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่นส่วนใหญ่เป็นซีดีชุดสนทนาภาษาญี่ปุ่น (ร้อยละ 66.70) รองลงมาคือรับฟังจากรายการวิทยุคลื่น FM 92 MHz และซีดีชุดสนทนาภาษาญี่ปุ่น (ร้อยละ 31.80)

ตารางที่ 4.2 ความคิดเห็นด้านสาระสำคัญจากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น

สาระสำคัญ	N	Minimum	Maximum	Mean	S.D.
ระบุสาระสำคัญชัดเจน	66	3	5	3.95	0.643
ผู้เรียนสามารถเข้าใจวัตถุประสงค์ ของบทเรียนจากสาระสำคัญ	66	1	5	3.55	0.706
สาระสำคัญสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	66	2	5	3.86	0.630
มีสาระสำคัญครบถ้วนและครอบคลุม ตามวัตถุประสงค์	66	2	5	3.77	0.719
เมื่อศึกษาจบแล้วผู้เรียนสามารถปฏิบัติ ได้จริงตามสาระสำคัญที่กำหนด	66	1	5	3.50	0.881
Valid N (listwise)	66				

จากข้อมูลในตารางที่ 4.2 สาระสำคัญจากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น พบว่าโดยเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ประเด็นการระบุสาระสำคัญชัดเจน ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.643) รองลงมา ได้แก่ ประเด็นสาระสำคัญสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.630)

ตารางที่ 4.3 ความคิดเห็นด้านเนื้อหาไวยากรณ์จากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น

เนื้อหาไวยากรณ์	N	Minimum	Maximum	Mean	S.D.
มีความยากง่ายเป็นไปตามลำดับ	66	2	5	3.86	0.742
เนื้อหาไวยากรณ์มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ในการสนทนาภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียน	66	1	5	3.85	0.827
ตรงตามเนื้อหาของบทเรียน	66	2	5	4.06	0.721
ผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับหลักไวยากรณ์ตามลำดับขั้นตอนในการเรียนรู้	66	2	5	3.65	0.644
สามารถนำไวยากรณ์ไปใช้ได้ อย่างถูกต้องในสถานการณ์อื่น	66	2	5	3.62	0.739
Valid N (listwise)	66				

จากข้อมูลในตารางที่ 4.3 ความคิดเห็นด้านเนื้อหาไวยากรณ์จากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ประเด็นความตรงตามเนื้อหาของบทเรียน ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.721) รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาที่มีความยากง่ายเป็นไปตามลำดับ ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.742) และประเด็นเนื้อหาไวยากรณ์มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ในการสนทนาภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.827) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นด้านบทสนทนาจากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น

บทสนทนา	N	Minimum	Maximum	Mean	S.D.
เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ ของบทเรียน	66	2	5	4.15	0.685
เนื้อหาของบทสนทนามีความยากง่าย เป็นไปตามลำดับ	66	3	5	3.94	0.653
สามารถฟังเนื้อเรื่องจากบทสนทนา และเข้าใจในสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	66	2	5	3.47	0.684
สามารถนำรูปประโยคไปใช้ได้ ในสถานการณ์จริง	66	2	5	3.50	0.809
สามารถนำความรู้ในเนื้อหาที่เรียน ไปใช้ในสถานการณ์อื่นได้	66	1	5	3.65	0.774
Valid N (listwise)	66				

จากข้อมูลในตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นจากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่นด้านบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ พบว่า โดยเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ประเด็นเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ของบทเรียน ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.685) รองลงมาได้แก่ประเด็นเนื้อหาของบทสนทนามีความยากง่ายเป็นไปตามลำดับ ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.653)

ตารางที่ 4.5 ความคิดเห็นด้านคำศัพท์ จำนวน จากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น

คำศัพท์จำนวน	N	Minimum	Maximum	Mean	S.D.
คำศัพท์จำนวนมีความยากง่าย เป็นไปตามลำดับ	66	2	5	3.80	0.706
มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	66	1	5	3.77	0.740
ตรงตามเนื้อหาของบทเรียน	66	1	5	3.94	0.782
ผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้ เกี่ยวกับคำศัพท์จำนวนตามลำดับ ขั้นตอนการเรียนรู้	66	1	5	3.86	0.839
สามารถนำคำศัพท์จำนวนไปใช้ได้ อย่างถูกต้องในสถานการณ์อื่น	66	1	5	3.68	0.768
Valid N (listwise)	66				

จากข้อมูลในตารางที่ 4.5 ความคิดเห็นจากการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่นด้านคำศัพท์จำนวน พบว่า โดยเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ประเด็นความตรงตามเนื้อหาของบทเรียน ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.782) รองลงมา ได้แก่ ประเด็นผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์จำนวนตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.839) และประเด็นคำศัพท์จำนวนมีความยากง่ายเป็นไปตามลำดับ ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.706)

ตารางที่ 4.6 ความคิดเห็นด้านแบบฝึกหัดจากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น

แบบฝึกหัด	N	Minimum	Maximum	Mean	S.D.
แบบฝึกหัดตรงตามเนื้อหา และสาระสำคัญในแต่ละบทเรียน	66	2	5	4.00	0.804
ฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ได้หลากหลาย	66	2	5	3.91	0.799
ผู้เรียนสามารถฝึกสนทนา ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้	66	2	5	3.65	0.690
ผู้เรียนสามารถคิดบทสนทนา เชิงสร้างสรรค์ได้ด้วยตนเอง	66	2	5	3.58	0.725
ผู้เรียนสามารถนำแบบฝึกหัดต่าง ๆ ไปใช้ในสถานการณ์อื่น	66	1	5	3.62	0.780
Valid N (listwise)	66				

จากข้อมูลในตารางที่ 4.6 ความคิดเห็นจากการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่นด้านแบบฝึกหัด พบว่า โดยเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ประเด็นแบบฝึกหัดตรงตามเนื้อหาและสาระสำคัญในแต่ละบทเรียน ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.804) รองลงมา ได้แก่ ประเด็นการฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ได้หลากหลาย ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = 0.799)

ตารางที่ 4.7 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านต่าง ๆ

ข้อมูลด้านต่าง ๆ	N	Minimum	Maximum	Mean	S.D.
สาระสำคัญ	66	2	5	4.08	0.612
เนื้อหาไวยากรณ์	66	2	5	4.20	0.661
บทสนทนา	66	2	5	4.14	0.605
คำศัพท์สำนวน	66	2	5	4.26	0.686
แบบฝึกหัด	66	2	5	4.14	0.677
Valid N (listwise)	66				

จากข้อมูลในตารางที่ 4.7 ความคิดเห็นจากการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น เมื่อทำการวิเคราะห์ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสาระสำคัญ ด้านเนื้อหาไวยากรณ์ ด้านบทสนทนา ในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้านคำศัพท์สำนวน และด้านแบบฝึกหัด ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นโดยรวมต่อด้านต่าง ๆ ในระดับมาก ยกเว้นด้านคำศัพท์สำนวนที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.686)

จากตารางที่ 4.1 – 4.7 เป็นผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” จากผู้รับฟังรายการวิทยุศึกษาและผู้ฟังกลุ่มอื่นที่สนใจศึกษาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 66 คน พบว่าผลการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ผู้เรียนหรือผู้รับฟังรายการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ตามข้อมูลการรับฟังรายการที่มีประเด็นสาระสำคัญ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน เนื้อหาไวยากรณ์ตรงตามเนื้อหาของบทเรียน มีความยากง่ายเป็นไปตามลำดับ เหมาะสมกับระดับความรู้ในการสนทนาภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียน บทสนทนาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของบทเรียน และมีความยากง่ายตามลำดับเช่นเดียวกัน คำศัพท์ สำนวนตรงตามเนื้อหา ทำให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน ตามขั้นตอนการเรียนรู้ แบบฝึกหัดตรงตามเนื้อหา และสาระสำคัญของแต่ละบทเรียน

ตารางที่ 4.8 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของนักศึกษาที่มีผลการเรียน “I”

ข้อมูล		จำนวน (คน)	ร้อยละ	
เพศ	ชาย	16	44.40	
	หญิง	20	55.60	
อายุ	16 – 24 ปี	36	100.00	
การศึกษา	ปริญญาตรี	36	100.00	
ข้อมูล	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ก่อนใช้นวัตกรรม	0	9	3.44	2.961
หลังใช้นวัตกรรม	2	22	15.61	3.227

จากข้อมูลในตารางที่ 4.8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี อายุระหว่าง 16 – 24 ปี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 55.60) ก่อนใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียง ชุดสนทนาภาษาญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ย 3.44 คะแนน โดยมีคะแนนต่ำสุดคือ 0 คะแนน และสูงสุดคือ 9 คะแนน ภายหลังการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียง ชุดสนทนาภาษาญี่ปุ่น ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 15.61 คะแนน โดยมีคะแนนต่ำสุดคือ 2 คะแนน และสูงสุดคือ 22 คะแนน

ตารางที่ 4.9 ความคิดเห็นด้านสาระสำคัญจากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา
ที่มีผลการเรียน “T”

ความคิดเห็นด้านสาระสำคัญ	อัตราส่วนร้อยละ				
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
1. ระบุสาระสำคัญชัดเจน	-	-	30.60	47.20	22.20
2. ผู้เรียนสามารถเข้าใจวัตถุประสงค์ ของบทเรียนจากสาระสำคัญ	2.80	-	52.80	36.10	8.30
3. สาระสำคัญสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	-	2.80	30.60	50.00	16.70
4. มีสาระสำคัญครบถ้วนและครอบคลุม ตามวัตถุประสงค์	-	2.80	41.70	38.90	16.70
5. เมื่อศึกษาจบแล้ว ผู้เรียนสามารถปฏิบัติ ได้จริงตามสาระสำคัญที่กำหนด	2.80	2.80	38.90	44.40	11.10

จากข้อมูลในตารางที่ 4.9 ความคิดเห็นด้านสาระสำคัญจากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่นพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นในระดับมาก แต่มี 2 ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ ประเด็นผู้เรียนสามารถเข้าใจวัตถุประสงค์ของบทเรียนจากสาระสำคัญ (ร้อยละ 42.80) และประเด็นการมีสาระสำคัญครบถ้วนและครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ (ร้อยละ 41.70)

ตารางที่ 4.10 ความคิดเห็นด้านเนื้อหาไวยากรณ์จากการพึงรายการสอนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา
ที่มีผลการเรียน “T”

ความคิดเห็นด้านเนื้อหาไวยากรณ์	อัตราส่วนร้อยละ				
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
1. มีความยากง่ายเป็นไปตามลำดับ	-	5.60	33.30	47.20	13.90
2. เนื้อหาไวยากรณ์มีความเหมาะสมกับระดับ ความรู้ในการสนทนาภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียน	2.80	2.80	27.80	50.00	16.70
3. ตรงตามเนื้อหาของบทเรียน	-	2.80	25.00	44.40	27.80
4. ผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับ หลักไวยากรณ์ตามลำดับขั้นตอน ในการเรียนรู้	-	2.80	41.70	50.00	5.60
5. สามารถนำไวยากรณ์ไปใช้ได้ถูกต้อง ในสถานการณ์อื่น	-	5.60	41.70	36.10	16.70

จากข้อมูลในตารางที่ 4.10 ความคิดเห็นด้านเนื้อหาไวยากรณ์จากการพึงรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นในระดับมาก มีเพียงประเด็นเดียวเท่านั้นที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในระดับปานกลาง คือสามารถนำไวยากรณ์ไปใช้ได้ถูกต้องในสถานการณ์อื่น (ร้อยละ 41.70)

ตารางที่ 4.11 ความคิดเห็นด้านบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ จากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น
ของนักศึกษาที่มีผลการเรียน “T”

ความคิดเห็นด้านบทสนทนา ในสถานการณ์ต่าง ๆ	อัตราส่วนร้อยละ				
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
1. เนื้อตรงตามวัตถุประสงค์ของบทเรียน	-	-	30.60	47.20	22.20
2. เนื้อหาของบทสนทนามีความยากง่าย เป็นไปตามลำดับ	2.80	-	52.80	36.10	8.30
3. สามารถฟังเนื้อเรื่องจากบทสนทนา และเข้าใจในสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	-	2.80	30.60	50.00	16.70
4. สามารถนำรูปประโยคไปใช้ได้ ในสถานการณ์จริง	-	2.80	41.70	38.90	16.70
5. สามารถนำความรู้ในเนื้อหาบทเรียนไปใช้ ในสถานการณ์อื่นได้	2.80	2.80	38.90	44.40	11.10

จากข้อมูลในตารางที่ 4.11 ความคิดเห็นด้านบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ จากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นในระดับมาก แต่มีอยู่ 2 ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ ประเด็นเนื้อหาของบทสนทนามีความยากง่ายเป็นไปตามลำดับ (ร้อยละ 52.80) และประเด็นสามารถนำรูปประโยคไปใช้ได้ในสถานการณ์จริง (ร้อยละ 41.70)

ตารางที่ 4.12 ความคิดเห็นด้านคำศัพท์สำนวนจากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา
ที่มีผลการเรียน “T”

ความคิดเห็นด้านคำศัพท์สำนวน	อัตราส่วนร้อยละ				
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
1. คำศัพท์สำนวนมีความยากง่ายเป็นไปตามลำดับ	-	2.80	16.70	52.80	27.80
2. มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	-	-	27.80	58.30	13.90
3. ตรงตามเนื้อหาของบทเรียน	-	2.80	61.10	30.60	5.60
4. ผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์สำนวนตามลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้	-	11.10	38.90	41.70	8.30
5. สามารถนำคำศัพท์สำนวนไปใช้อย่างถูกต้องในสถานการณ์อื่น	2.80	2.80	44.40	38.90	11.10

จากข้อมูลในตารางที่ 4.12 ความคิดเห็นด้านคำศัพท์สำนวน จากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นในระดับปานกลางจนถึงมาก โดยมี 2 ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ ประเด็นความตรงตามเนื้อหาของบทเรียน (ร้อยละ 61.10) และประเด็นความสามารถนำคำศัพท์สำนวนไปใช้อย่างถูกต้องในสถานการณ์อื่น (ร้อยละ 44.40)

ตารางที่ 4.13 ความคิดเห็นด้านแบบฝึกหัดจากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษา
ที่มีผลการเรียน “T”

ความคิดเห็นด้านแบบฝึกหัด	อัตราส่วนร้อยละ				
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
1. แบบฝึกหัดตรงตามเนื้อหาและสาระสำคัญ ในแต่ละบทเรียน	-	5.60	36.10	30.60	27.80
2. ฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์สำนวน และไวยากรณ์ได้หลากหลาย	-	5.60	38.90	41.70	13.90
3. ผู้เรียนสามารถฝึกสนทนาตามสถานการณ์ ที่กำหนดให้	-	8.30	41.70	44.40	5.60
4. ผู้เรียนสามารถคิดบทสนทนาเชิงสร้างสรรค์ ได้ด้วยตนเอง	-	8.30	50.00	33.30	8.30
5. ผู้เรียนสามารถนำแบบฝึกต่าง ๆ ไปใช้ ในสถานการณ์อื่น	2.80	2.80	44.40	30.60	19.40

จากข้อมูลในตารางที่ 4.13 ความคิดเห็นด้านแบบฝึกหัด จากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นในระดับปานกลางจนถึงมาก โดยมี 2 ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ ประเด็นฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์สำนวนและไวยากรณ์ได้หลากหลาย (ร้อยละ 41.70) และผู้เรียนสามารถฝึกสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ (ร้อยละ 44.40)

ตารางที่ 4.14 ความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหารายการสนทนาภาษาญี่ปุ่นทั้ง 5 ด้านของนักศึกษา
ที่มีผลการเรียน “T”

ความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหารายการ สนทนาภาษาญี่ปุ่น	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านสาระสำคัญ	3.69	0.621	มาก
ด้านเนื้อหาไวยากรณ์	3.59	0.687	มาก
ด้านบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ	3.66	0.571	มาก
ด้านคำศัพท์สำนวน	3.67	0.699	มาก
ด้านแบบฝึกหัด	3.59	0.654	มาก

จากข้อมูลในตาราง 4.14 การสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหารายการสนทนาภาษาญี่ปุ่นทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสาระสำคัญ ด้านเนื้อหาไวยากรณ์ ด้านบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้านคำศัพท์สำนวน และด้านแบบฝึกหัด พบว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ องค์ประกอบด้านสาระสำคัญ ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.621) รองลงมา ได้แก่ องค์ประกอบด้านคำศัพท์สำนวน ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.699) และด้านบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.571) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 ความคิดเห็นด้านการฟังต่อการใช้นวัตกรรม ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ของนักศึกษา
ที่มีผลการเรียน “T”

ความคิดเห็นด้านการฟัง	อัตราส่วนร้อยละ				
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
1. มีประโยชน์ต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น ด้านการฟัง	-	-	20.00	59.60	21.40
2. สามารถฟังบททวนได้ตลอดเวลา เมื่อฟังไม่ทัน	-	-	31.40	41.40	27.10
3. สามารถฟังเวลาใดและเมื่อใดก็ได้	-	4.30	31.40	38.60	25.70
4. สามารถจดจำประโยคหรือวลี เมื่อฟังซ้ำ ๆ หรือบ่อยๆ ได้	1.40	4.30	28.60	42.90	22.90
5. สามารถเข้าใจความหมายข้อความที่ฟังได้	1.40	4.30	54.30	31.40	8.60

จากข้อมูลในตารางที่ 4.15 ความคิดเห็นด้านการฟังต่อการใช้นวัตกรรม ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นในระดับมาก มีเพียงประเด็นเดียวเท่านั้นที่กลุ่มตัวอย่างประมาณร้อยละ 50 แสดงความคิดเห็นในระดับปานกลาง คือประเด็นความสามารถเข้าใจความหมายข้อความที่ฟังได้

ตารางที่ 4.16 ความคิดเห็นด้านการพูดต่อการใช้นวัตกรรม ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ของนักศึกษา
ที่มีผลการเรียน “T”

ความคิดเห็นด้านการพูด	อัตราส่วนร้อยละ				
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
1. สามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง	-	2.90	48.60	38.60	10.00
2. สามารถพูดตามบทสนทนาในเนื้อหาบทเรียน	-	2.90	32.90	50.00	14.30
3. สามารถพูดประโยคจากโจทย์ที่กำหนดให้	-	2.90	44.30	45.70	7.10
4. สามารถพูดเลียนแบบบทสนทนาหลัก	-	2.90	40.0	44.30	10.00
5. สามารถสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดให้	-	2.90	45.70	40.00	8.60

จากข้อมูลในตารางที่ 4.16 ความคิดเห็นด้านการพูดต่อการใช้นวัตกรรม ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นในระดับปานกลางค่อนข้างไปทางมาก โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากต่อประเด็นความสามารถพูดตามบทสนทนาในเนื้อหาบทเรียนพูดประโยคจากโจทย์ที่กำหนดให้ และพูดเลียนแบบบทสนทนาหลักได้

ตารางที่ 4.17 ความคิดเห็นด้านการอ่านต่อการใช้นวัตกรรม ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ของนักศึกษา
ที่มีผลการเรียน “T”

ความคิดเห็นด้านการอ่าน	อัตราส่วนร้อยละ				
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
1. สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์สำนวน ได้ถูกต้อง	-	2.90	50.00	41.10	5.70
2. สามารถอ่านประโยคหรือวลีจากโจทย์ ที่กำหนดให้	-	1.40	50.00	41.40	7.10
3. สามารถอ่านตัวอักษรคันจิและคาตากานะได้	-	10.00	58.60	24.30	7.10
4. สามารถอ่านเนื้อเรื่องจากบทสนทนาหลัก และออกเสียงได้ถูกต้อง	-	8.60	38.60	41.70	5.70
5. สามารถอ่านบทสนทนาในแบบฝึกสนทนาได้	1.40	2.90	42.90	44.30	8.60

จากข้อมูลในตารางที่ 4.17 ความคิดเห็นด้านการอ่านต่อการใช้นวัตกรรม ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นในระดับปานกลางค่อนข้างไปทางมาก โดยมี 2 ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ ประเด็นความสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์สำนวนได้ถูกต้อง (ร้อยละ 47.10) และประเด็นความสามารถอ่านบทสนทนาในแบบฝึกสนทนาได้ (ร้อยละ 44.30)

ตารางที่ 4.18 ความคิดเห็นด้านการเขียนต่อการใช้นวัตกรรม ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”
ของนักศึกษาที่มีผลการเรียน “T”

ความคิดเห็นด้านการเขียน	อัตราส่วนร้อยละ				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1. สามารถเขียนคำศัพท์ที่เป็นภาษาญี่ปุ่นได้	-	5.70	50.00	34.30	10.00
2. สามารถเขียนคำศัพท์ที่เป็นอักษรคันจิ	7.10	28.60	42.90	17.10	4.30
3. สามารถเขียนคำศัพท์ที่เป็นอักษรคาตากานะ	-	7.10	52.90	31.40	8.60
4. สามารถแต่งประโยคจากแบบฝึกหัด ไวยากรณ์ได้	1.40	8.60	54.30	28.60	7.10
5. สามารถแต่งบทสนทนาในสถานการณ์อื่นได้	1.40	10.00	57.10	18.60	12.90

จากข้อมูลในตารางที่ 4.18 ความคิดเห็นด้านการเขียนต่อการใช้นวัตกรรม ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นในระดับปานกลางในทุก ๆ ประเด็นองค์ประกอบด้านการเขียน อย่างไรก็ตามพบว่ากลุ่มตัวอย่างมากกว่า 9 ใน 10 แสดงความคิดเห็นต่อประเด็นความสามารถเขียนคำศัพท์เป็นภาษาญี่ปุ่นได้ ในระดับปานกลางจนถึงมาก (ร้อยละ 94.30)

ตารางที่ 4.19 ความคิดเห็นด้านเนื้อหาบทเรียนต่อการใช้นวัตกรรม ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ของนักศึกษา
ที่มีผลการเรียน “T”

ความคิดเห็นด้านเนื้อหาบทเรียน	อัตราส่วนร้อยละ				
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
1. เนื้อหาไวยากรณ์มีความยากง่ายเหมาะสมตามลำดับ	1.40	1.40	30.00	51.40	15.70
2. คำศัพท์สำนวนเป็นสิ่งที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	-	4.30	15.70	52.90	27.10
3. สถานการณ์ที่ปรากฏในบทเรียนเป็นสิ่งใกล้ตัวผู้เรียน ทำให้เกิดความเข้าใจง่าย	-	4.30	31.40	47.10	17.10
4. สร้างความเพลิดเพลินในการเรียนรู้	-	4.30	22.90	55.70	17.10
5. สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามอัธยาศัย	-	7.10	37.10	40.00	15.70

จากข้อมูลในตารางที่ 4.19 ความคิดเห็นด้านเนื้อหาบทเรียนต่อการใช้นวัตกรรม ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นในระดับมากในทุกประเด็น อย่างไรก็ตามยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างประมาณ 8 ใน 10 แสดงความคิดเห็นด้านคำศัพท์สำนวนเป็นสิ่งที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้ในระดับมากจนถึงมากที่สุด

ตารางที่ 4.20 ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียงในการเรียนภาษาญี่ปุ่น 5 ด้าน
ของนักศึกษาที่มีผลการเรียน “T”

ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียงในการเรียนภาษาญี่ปุ่น	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการฟัง	4.17	0.659	มาก
ด้านการพูด	3.91	0.631	มาก
ด้านการอ่าน	3.79	0.587	มาก
ด้านการเขียน	3.61	0.748	มาก
ด้านเนื้อหาบทเรียน	4.13	0.741	มาก

จากข้อมูลในตารางที่ 4.20 ผลสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียงในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และด้านเนื้อหาบทเรียน ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในระดับมากในทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการฟัง ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.659) รองลงมา ได้แก่ ด้านเนื้อหาบทเรียน ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.741)

การวิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียงในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ในครั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม

กลุ่ม	\bar{X}	S.D.	ส่วนต่าง ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	Sig. (2 tails)
ก่อนใช้นวัตกรรม	3.44	2.961	-12.17	4.843	-15.073	.000
หลังใช้นวัตกรรม	15.61	3.227				

ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ตามตารางที่ 4.21 พบว่า ก่อนฟังรายการสนทนาภาษาญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยกับ 3.44 คะแนน (S.D. = 2.961) ผลการฟังรายการสนทนาภาษาญี่ปุ่น ทำให้คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ เดิมคะแนนเฉลี่ยก่อนรับฟังรายการสนทนาภาษาญี่ปุ่นเท่ากับ 3.44 คะแนน (S.D. = 2.961) หลังการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นเป็น 15.61 คะแนน (S.D. = 3.227) นั่นคือ ผลการรับฟังรายการสนทนาภาษาญี่ปุ่น ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องผลการใช้นวัตกรรมในการพัฒนานักศึกษาในการศึกษาภาษาญี่ปุ่น : กรณีศึกษาวิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2 ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น จากการใช้ CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” เพื่อศึกษาความคิดเห็นจากการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” และเพื่อศึกษาทัศนคติในการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียงในการเรียนภาษาญี่ปุ่น สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้คือ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของบุคคลทั่วไปจากการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่นทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสาระสำคัญ เนื้อหา ไวยากรณ์ บทสนทนา คำศัพท์ จำนวน และด้านแบบฝึกหัด พบว่ากลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นโดยรวมต่อด้านต่าง ๆ ในระดับมาก ยกเว้นด้านคำศัพท์จำนวนที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.686)

สรุปผลการศึกษาความคิดเห็นในการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียงในการเรียนภาษาญี่ปุ่นจากนักศึกษาที่มีผลการเรียน “I” พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 55.60) คะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้ชุดฝึกภาษาญี่ปุ่นเท่ากับ 3.44 คะแนน (S.D. = 2.961) โดยมีคะแนนต่ำสุดคือ 0 คะแนน และสูงสุดคือ 9 คะแนน ภายหลังจากใช้ CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นเป็น 15.61 คะแนน (S.D. = 3.227) โดยมีคะแนนต่ำสุดคือ 2 คะแนน และสูงสุดคือ 22 คะแนน

สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสาระสำคัญ ด้านเนื้อหาไวยากรณ์ ด้านบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้านคำศัพท์จำนวน และด้านแบบฝึกหัด ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในระดับมากในทุก ๆ ด้านดังกล่าว

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อนวัตกรรม CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” โดยแบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และด้านเนื้อหาบทเรียนปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นในระดับมากในทุกองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบด้านการฟังมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.659) รองลงมา คือด้านเนื้อหาบทเรียน ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.741)

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ปรากฏว่าผลการใช้นวัตกรรม ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ทำให้คะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นั่นคือผลการใช้ชุดสนทนาภาษาญี่ปุ่น ทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้น

อภิปรายผล

ผลการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” สำหรับนักศึกษาที่มีผลการเรียน “F” พบว่า ภายหลังการใช้นวัตกรรมดังกล่าวเพื่อพัฒนาการเรียนภาษาญี่ปุ่น ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับ สมวงษ์ แปลงประสพโชค (2540) ซึ่งได้ทำการศึกษาวิจัยนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ปรากฏว่าภายหลังการใช้นวัตกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนสอบผ่านเกณฑ์ของแบบทดสอบ นอกจากนี้การใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียงดังกล่าวยังเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย และทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ทั้งยังทำให้ผู้รับฟังมีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น ทั้งทางด้าน การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และด้านเนื้อหาบทเรียน ผู้เรียนสามารถฟังเนื้อหาบทเรียนเวลาใดและเมื่อใดก็ได้ตามต้องการ ทำให้สามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามอรรถาธิบายและสร้างความเพลิดเพลินในการเรียนรู้ เป็นไปตามการศึกษาของ กรองทองอมรรัตน์วิศิษฐ์ (2542) ซึ่งได้กล่าวถึงประโยชน์ของนวัตกรรมว่าทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น เข้าใจบทเรียนเป็นรูปธรรม ลดเวลาการสอน บทเรียนน่าสนใจ และเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยเรื่องผลการใช้นวัตกรรมในการพัฒนานักศึกษาในการศึกษาภาษาญี่ปุ่น : กรณีศึกษาวิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น 2 ของนักศึกษา โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครในครั้งนี้ ทำการศึกษาเฉพาะนักศึกษาที่มีผลการเรียน “ไม่สมบูรณ์ : F”

ในรายวิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น 2 ภาคการศึกษาที่ 2/2552 โดยวิเคราะห์ผลของการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียง ชุด "สนทนาภาษาญี่ปุ่น" เท่านั้น สำหรับข้อเสนอแนะในการศึกษารั้งต่อไป ควรมีการทดลองใช้นวัตกรรมชนิดอื่น ๆ เพื่อทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเปรียบเทียบก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม เช่น การใช้เครื่องมือประเภทภาพและเสียง (multimedia) เพื่อให้ นักศึกษาสามารถมองเห็นและเข้าใจถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น และมีการจัดการเรียนโดยแบ่งเป็นกลุ่มย่อยและการจำลองสถานการณ์เพื่อฝึกการใช้ภาษาญี่ปุ่นอันเป็นที่คาดหวังว่าจะทำให้การเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ สรหงส์. (2540). **ทัศนคติของนิสิตชั้นปีที่ 3 ต่อการเข้ารับราชการ**. วิทยานิพนธ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กรองทอง อมรรัตน์วิศิษฐ์. (2542). **การใช้นวัตกรรมทางการศึกษาในโรงเรียนจักรคำคณาทร จังหวัดลำพูน**. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กุลยา ตั้งชูทวีทรัพย์. (2552). **ความคิดเห็นและพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มาใช้บริการ ศูนย์ไลฟ์สไตล์ ดี อเวนิว แจ้งวัฒนะ**. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- จตุพร ศิริวัฒน์สกุล. (2545). **ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน ออนไลน์ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต (E-learning) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ ในเขตกรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จารุวรรณ บุญรอด. (2549). **ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548**. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุไรลักษณ์ मुखเข็ด. (2552). **เอกสารประกอบการรับฟังการสนทนาภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ทิสนา แวมมณี. (2552). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนากร โล่ห์จินดา. (2551). **การพัฒนาบทเรียนมุ่งปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรณี ช. เจนจิต. (2528). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อมรินทร์การพิมพ์.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. (2531). **ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเกี่ยวกับอิทธิพลของภาพยนตร์**. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- พิชิต ฤทธิ์จำรูญ. (2543). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.**
----- (2549). **การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 5.**
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล หวังพานิช. (2531). **วิธีการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : งานส่งเสริมวิจัยและตำรา**
กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ :**
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- ราชภัฏพระนคร, มหาวิทยาลัย. (ม.ป.ป.). **ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และแนวปฏิบัติ ที่เกี่ยวกับ**
นัศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- (2536). **รหัสและคำอธิบายรายวิชา หลักสูตรสถาบันราชภัฏ ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช**
2536. สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ.
- สมวงษ์ แปลงประสพโชค. (2540). **นวัตกรรมเพื่อการแก้ปัญหาการเรียนการสอนคณิตศาสตร์**
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องโจทย์ปัญหาร้อยละ. คู่มือนิพนธ์การศึกษาคุณูปกต
สาขาคณิตศาสตร์ศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมเดช สีแสง และคณะ. (2543). **ปฏิรูปการเรียนรู้สู่การพัฒนาวิชาชีพครูตามพระราชบัญญัติ**
การศึกษาแห่งชาติ. นครสวรรค์ : ริมปิง.
- สุขุม อ้นขวัญเมือง. (2553). **ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร**
ของสถาบันการพลศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2552.
ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนันทา พูนวุฒิกุล. (2546) **ความคิดเห็นของพนักงานในเครือซิเมนต์ไทยที่มีต่อการฝึกอบรม**
โดยใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการฝึกอบรมผ่านระบบอินทราเน็ตภายในองค์กร. สารนิพนธ์
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุพร ลินธพรตนะ. (2546). **ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาลีลาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4**
เขตพื้นที่การศึกษาดำรง เขต 1. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภาพ จันตะคาด. (2535). **การศึกษาความต้องการและปัญหาในการนำนวัตกรรมทางหลักสูตรและ**
การสอนไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุรางค์ โคว์ตระกูล. (2541). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานสภาพัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา. (2536). **รหัสและคำอธิบายรายวิชา**

หลักสูตรสถาบันราชภัฏ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2536. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.

Good, Carter V. (1973). **Dictionary of Education**. New York : McGraw-Hill.

Guralnik, J.T. (1976). **Psychology of the Classroom Englewood Cliffs**. New Jersey :

Prentice Hall.

Webster. (1998). **Marriam-Webster's Spanish-English Dictionary**. Haraty : Eileen M.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

การรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ของสถานีวิทยุศึกษา

(FM 92 MHz และ AM 1161 kHz) www.moeradiothai.net

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” (Japanese conversation) ของนักเรียน นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจรับฟังจากรายการวิทยุศึกษา FM 92 MHz และ AM 1161 kHz) www.moeradiothai.net และ CD ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ผู้ดำเนินรายการใคร่ขอความกรุณาท่านกรอกแบบสอบถามตามความคิดเห็นจะขอบคุณยิ่ง

2. แบบสอบถามนี้มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้รับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” (Japanese conversation) ในเรื่องสาระสำคัญ เนื้อหาไวยากรณ์ บทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ คำศัพท์ จำนวน แบบฝึกหัด ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่ากำหนดให้มี 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด ให้ผู้ฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ให้ข้อเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นเพื่อนำไปปรับปรุงในการสอนภาษาญี่ปุ่น ให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องต่อไป

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้รับฟัง/ผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริง

1. เพศ

หญิง

ชาย

2. อายุ

ต่ำกว่า 15 ปี

36-45 ปี

16-24 ปี

46 ปีขึ้นไป

25-35 ปี

3. ระดับการศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้น

ปริญญาตรี

มัธยมศึกษาตอนปลาย

ปริญญาโท

ปวช.

ปริญญาเอก

ปวส.

อื่น ๆ _____

4. อาชีพ

นักเรียน

พนักงานบริษัท

นักศึกษา

อื่น ๆ _____

ข้าราชการ

5. สื่อที่ใช้ในการรับฟัง

วิทยุ FM 92 MHz

AM 1161 kHz

Internet www.moeradiothai.net

CD ชุด สนทนาภาษาญี่ปุ่น

- ตอนที่ 2** ความคิดเห็นต่อการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”
- คำชี้แจง** ให้ท่านแสดงความคิดเห็นการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ในหัวข้อต่าง ๆ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเกี่ยวกับระดับความคิดเห็น

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	สาระสำคัญ 1.1 ระบุสาระสำคัญชัดเจน 1.2 ผู้เรียนสามารถเข้าใจวัตถุประสงค์ของบทเรียนจากสาระสำคัญ 1.3 สาระสำคัญสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ 1.4 มีสาระสำคัญครบถ้วนและครอบคลุมวัตถุประสงค์ 1.5 เมื่อศึกษาจบแล้วผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริงตามสาระสำคัญที่กำหนด					
2	เนื้อหาไวยากรณ์ 2.1 มีความยากง่ายเป็นไปตามลำดับ 2.2 เนื้อหาไวยากรณ์มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ในการสนทนาภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียน 2.3 ตรงตามเนื้อหาของบทเรียน 2.4 ผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับหลักไวยากรณ์ตามลำดับขั้นตอนในการเรียนรู้ 2.5 สามารถนำไวยากรณ์ไปใช้ได้ถูกต้องในสถานการณ์อื่น ๆ					

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3	บทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ 3.1 เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ของบทเรียน 3.2 เนื้อหาของบทสนทนามีความยากง่ายเป็นไปตามลำดับ 3.3 สามารถฟังเนื้อเรื่องจากบทสนทนาและเข้าใจในสถานการณ์ที่เกิดขึ้น 3.4 สามารถนำรูปประโยคไปใช้ได้ ในสถานการณ์จริง 3.5 สามารถนำความรู้ในเนื้อหาที่เรียนไปใช้ในสถานการณ์อื่นได้					
4	คำศัพท์สำนวน 4.1 คำศัพท์สำนวนมีความยากง่ายเป็นไปตามลำดับ 4.2 มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน 4.3 ตรงตามเนื้อหาของบทเรียน 4.4 ผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์สำนวนตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ 4.5 สามารถนำคำศัพท์สำนวนไปใช้ได้ อย่างถูกต้องในสถานการณ์อื่น					
5	แบบฝึกหัด 5.1 แบบฝึกหัดตรงตามเนื้อหาและสาระสำคัญในแต่ละบทเรียน 5.2 ฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ได้หลากหลาย 5.3 ผู้เรียนสามารถฝึกสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ 5.4 ผู้เรียนสามารถคิดบทสนทนาเชิงสร้างสรรค์ได้ด้วยตนเอง 5.5 ผู้เรียนสามารถนำแบบฝึกต่าง ๆ ไปใช้ในสถานการณ์อื่น					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้รับฟัง/ผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอแนะ
และแสดงความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงการสอนภาษาญี่ปุ่นในโอกาสต่อไป

ข้อเสนอนแนะ / ข้อคิดเห็น / และสิ่งทีควรปรับปรุงแก้ไขการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”

ลำดับที่ 1 สาระสำคัญ

ลำดับที่ 2 เนื้อหาวิชากรณ์

ลำดับที่ 3 บทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ

ลำดับที่ 4 คำศัพท์สำนวน

ลำดับที่ 5 แบบฝึกหัด

ลำดับที่ 6 อื่น ๆ

**แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาในการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียง
ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น : วิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2**

คำชี้แจง ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

เพศ หญิง

ชาย

คณะ _____

โปรแกรมวิชา _____

แผนก _____

ชั้นปีที่ศึกษา ปีที่ 1

ปีที่ 2

ปีที่ 3

ปีที่ 4

2. จงแสดงความคิดเห็นต่อการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียง และเอกสารประกอบการรับฟัง
ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านการฟัง					
1	มีประโยชน์ต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นด้านการฟัง					
2	สามารถฟังทบทวนได้ตลอดเวลาเมื่อฟังไม่ทัน					
3	สามารถฟังเวลาใดและเมื่อไรก็ได้					
4	สามารถจดจำประโยคหรือวลีเมื่อฟังซ้ำ ๆ หรือบ่อย ๆ ได้					
5	สามารถเข้าใจความหมายข้อความที่ฟังได้					
	ด้านการพูด					
1	สามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง					
2	สามารถพูดตามบทสนทนาในเนื้อหาบทเรียน					
3	สามารถพูดประโยคจากโจทย์กำหนดให้					
4	สามารถพูดเลียนแบบบทสนทนาหลัก					
5	สามารถสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดให้					

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านการอ่าน					
1	สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ สำนวนได้ถูกต้อง					
2	สามารถอ่านประโยคหรือวลีจากโจทย์ที่กำหนดให้					
3	สามารถอ่านตัวอักษรคันจิและคาตากานะได้					
4	สามารถอ่านเนื้อเรื่องจากบทสนทนาหลักและออกเสียงได้ถูกต้อง					
5	สามารถอ่านบทสนทนาในแบบฝึกสนทนาได้					
	ด้านการเขียน					
1	สามารถเขียนคำศัพท์เป็นภาษาญี่ปุ่นได้					
2	สามารถเขียนคำศัพท์ที่เป็นอักษรคันจิ					
3	สามารถเขียนคำศัพท์ที่เป็นอักษรคาตากานะ					
4	สามารถแต่งประโยคจากแบบฝึกหัดไวยากรณ์ได้					
5	สามารถแต่งบทสนทนาในสถานการณ์อื่นได้					
	ด้านเนื้อหาบทเรียน					
1	เนื้อหา ไวยากรณ์ มีความยากง่าย เหมาะสมตามลำดับ					
2	คำศัพท์ สำนวน เป็นสิ่งที่ใช้ในชีวิตประจำวัน					
3	สถานการณ์ที่ปรากฏในบทเรียนเป็นสิ่งใกล้ตัวผู้เรียน ทำให้เกิดความเข้าใจง่าย					
4	สร้างความเพลิดเพลินในการเรียนรู้					
5	สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามอัธยาศัย					

3. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

คะแนนของนักศึกษา ก่อนและหลังใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”

ลำดับที่	รหัสนักศึกษา	คะแนน ก่อนใช้ นวัตกรรม	คะแนน หลังใช้ นวัตกรรม
1	5140123432003	6	20
2	5140123432004	0	12
3	5140123432005	5	17
4	5140123432006	7	18
5	5140123432009	7	15
6	5140123432011	6	16
7	5140123432012	5	16
8	5140123432013	0	16
9	5140123432016	9	17
10	5140123432018	3	18
11	5140123432028	6	16
12	5140123432031	3	16
13	5140123432032	4	15
14	5140123432035	7	16
15	5140123432036	7	16
16	5140123432046	4	16
17	5140123432048	6	18
18	5140123432053	2	15
19	5140123432063	6	15
20	5140123432043	7	15
21	5040223432001	0	16
22	5040223432005	0	22
23	5040223432025	0	14
24	5040223432032	0	16
25	5040223432050	0	12

ลำดับที่	รหัสนักศึกษา	คะแนน ก่อนใช้ นวัตกรรม	คะแนน หลังใช้ นวัตกรรม
26	5140123432073	0	19
27	5140123432074	0	17
28	5140123432089	0	19
29	5140123432095	0	16
30	5140123432107	0	19
31	5140123432111	0	18
32	5140123432055	5	13
33	5140123432058	3	14
34	5140123432062	5	11
35	5140123432064	4	18
36	5140123432065	7	13

ประวัติผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัว

ชื่อ นางจุไรลักษณ์ นามสกุล มุงเชิด

วัน เดือน ปีเกิด 8 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2498

สถานที่ทำงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

อำเภอ บางเขน จังหวัด กรุงเทพมหานคร

ตำแหน่ง อาจารย์ 2 ระดับ 7

ตอนที่ 2

การบรรจุเข้ารับราชการ

รับราชการครั้งแรกเมื่อ 29 มิถุนายน 2521

การศึกษา

ปริญญาตรี คุณวุฒิ ศศ.บ. วิชาเอกภาษาฝรั่งเศส วิชาโท ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2515 สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2519

ปริญญาโท คุณวุฒิ ศศ.ม. วิชาเอกการสอนภาษาฝรั่งเศส มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำเร็จการศึกษา พ.ศ. 2529

ปริญญาเอก คุณวุฒิ DMS (Doctor of Management Science) มหาวิทยาลัย Technological University of the Philippines สำเร็จการศึกษา พ.ศ. 2545

ประกาศนียบัตรครูสอนภาษาญี่ปุ่น (Cert. Japanese Teacher) ศูนย์ภาษา มูลนิธิญี่ปุ่น (Japan Foundation) สำเร็จการศึกษา พ.ศ. 2537

ประสบการณ์ด้านบริหาร

ประธานโปรแกรมวิชาภาษาฝรั่งเศสธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พ.ศ. 2543 - ปัจจุบัน

ผู้ประสานงานแผนกวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พ.ศ. 2540 - ปัจจุบัน

รองคณบดีฝ่ายวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พ.ศ. 2542 - 2544

กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พ.ศ. 2547 – ปัจจุบัน

ประสบการณ์ด้านวิชาการ

กรรมการปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ของสำนักงานสถาบันราชภัฏ
ปีพุทธศักราช 2541

กรรมการจัดทำหลักสูตรวิชาภาษาญี่ปุ่น ของศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ปีพุทธศักราช 2545

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ของโรงเรียนลาดปลาเค้าพิทยาคม สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2547

อบรมสัมมนาต่างประเทศ

พ.ศ. 2535

- ศึกษาดูงานอบรมหลักสูตรวิชาภาษาฝรั่งเศส ของสมาคมภาษาฝรั่งเศสในพระอุปถัมภ์
ของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอกรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ณ เมืองเบอร์ซองชง ประเทศฝรั่งเศส
พ.ศ. 2539

- ศึกษาดูงานการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น

- ศึกษาดูงานอบรมหลักสูตรวิชาภาษาญี่ปุ่น ของศูนย์ภาษามูลนิธิญี่ปุ่น (Japan
Foundation) ณ เมือง อูระวะ ประเทศญี่ปุ่น

พ.ศ. 2542

- ศึกษาดูงานการจัดการเรียนการสอนประเทศญี่ปุ่น ณ เมืองเฮียวโกะ ประเทศญี่ปุ่น

พ.ศ. 2544

- ศึกษาดูงานวิธีการสอนภาษาญี่ปุ่นให้แก่ชาวต่างชาติ ณ New Global School
กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

พ.ศ. 2546

- ศึกษาดูงานวิธีการสอนภาษาญี่ปุ่นและสื่อการสอนภาษาญี่ปุ่น ณ JABLI
Intercultural Centre ณ เมืองชินจูกุ ประเทศญี่ปุ่น

พ.ศ. 2547

- ศึกษาดูงานด้านวัฒนธรรมและเทคโนโลยี ณ มหาวิทยาลัย Taisho และสถานีโทรทัศน์
NHK ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

วิทยากร

- วิทยากร รายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด สนทนาภาษาญี่ปุ่น ของสถานีวิทยุศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ
- วิทยากร รายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด ยินดีต้อนรับสู่เมืองไทย ของสถานีวิทยุศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

การเขียนตำรา

- อักษรภาษาญี่ปุ่น (โครงการตำราสถาบันราชภัฏพระนคร)
- เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น 1
(โครงการสนับสนุนการจัดทำตำราและสื่อการสอนของสถาบันราชภัฏพระนคร)
- จัดทำสื่อการสอนภาษาญี่ปุ่น
(โครงการสนับสนุนการจัดทำตำราและสื่อการสอนของสถาบันราชภัฏพระนคร)
- เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสท่องเที่ยว
- เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นเพื่อการท่องเที่ยว
- เอกสารประกอบการสอนวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการโรงแรม
- อักษรภาษาญี่ปุ่น (ฉบับปรับปรุง)
- จัดทำสื่อการสอนภาษาฝรั่งเศสในรายวิชาต่างๆ
- เอกสารประกอบการสอนภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น 1
- ตำราสนทนาภาษาญี่ปุ่น
- ตำราภาษาญี่ปุ่นเพื่อการท่องเที่ยว “ยินดีต้อนรับสู่เมืองไทย”
- สคริปรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุดสนทนาภาษาญี่ปุ่น สถานีวิทยุศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง	ผลการใช้นวัตกรรมในการพัฒนานักศึกษาในการศึกษาภาษาญี่ปุ่น : กรณีศึกษาวิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2 ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผู้วิจัย	จุไรลักษณ์ มุขเชิด
ปีที่วิจัย	2553

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการใช้นวัตกรรมในการพัฒนานักศึกษาในการศึกษาภาษาญี่ปุ่น : กรณีศึกษาวิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2 ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นจากการใช้ CD ประเภทเสียงชุดสนทนาภาษาญี่ปุ่น เพื่อศึกษาความคิดเห็นจากการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” และเพื่อศึกษาความคิดเห็นจากการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียงในการเรียนภาษาญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่มีผลการเรียน “รอ : I (Incomplete)” รายวิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2 ในภาคการศึกษาที่ 2/2552 โดยให้กลุ่มตัวอย่างรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น โดยใช้ CD ประเภทเสียง ชุดสนทนาภาษาญี่ปุ่น ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังแสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหารายการสนทนาภาษาญี่ปุ่นระดับมาก ในด้านเนื้อหาสาระสำคัญ เนื้อหาไวยากรณ์ บทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ คำศัพท์ จำนวน และด้านแบบฝึกหัด

สำหรับความคิดเห็นที่มีต่อการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียง ในการเรียนภาษาญี่ปุ่นทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และเนื้อหาบทเรียน พบว่ากลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นระดับมากในทุกด้าน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	จ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
ทฤษฎีเกี่ยวกับนวัตกรรมด้านการเรียนการสอน	4
การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	9
ทฤษฎีความคิดเห็น	11
ลักษณะเนื้อหาวิชาหม่วิชาภาษาญี่ปุ่น	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างและทดลองใช้นวัตกรรม	18
การจัดทำเอกสารประกอบการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น	18
และ CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”	
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	20
สมมติฐานของการศึกษา	20
ประชากรการวิจัย	21
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง	21
นวัตกรรมและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	22
การเผยแพร่ผลการพัฒนานวัตกรรม	24
การวิเคราะห์ผลและสถิติที่ใช้	26

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น	28
ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการใช้นวัตกรรม ชุดสนทนาภาษาญี่ปุ่น	36
การวิเคราะห์ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	49
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	50
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
อภิปรายผล	51
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป	51
บรรณานุกรม	53
ภาคผนวก	
แบบสอบถามการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ของสถานีวิทยุศึกษา	57
แบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาในการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียง ในการเรียนภาษาญี่ปุ่น : วิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2	63
คะแนนของนักศึกษาก่อนและหลังใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียง ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น”	65
ข้อสอบวิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2	67
ประวัติผู้วิจัย	75

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4.1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามการรับฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น	29
4.2	ความคิดเห็นด้านสาระสำคัญจากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น	30
4.3	ความคิดเห็นด้านเนื้อหาไวยากรณ์จากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น	31
4.4	ความคิดเห็นด้านบทสนทนาจากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น	32
4.5	ความคิดเห็นด้านคำศัพท์ สำนวน จากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น	33
4.6	ความคิดเห็นด้านแบบฝึกหัดจากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น	34
4.7	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านต่าง ๆ	35
4.8	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของนักศึกษาที่มีผลการเรียน “I”	36
4.9	ความคิดเห็นด้านสาระสำคัญจากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาที่มีผลการเรียน “I”	37
4.10	ความคิดเห็นด้านเนื้อหาไวยากรณ์จากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาที่มีผลการเรียน “I”	38
4.11	ความคิดเห็นด้านบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ จากการฟังรายการ สอนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาที่มีผลการเรียน “I”	39
4.12	ความคิดเห็นด้านคำศัพท์ สำนวน จากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาที่มีผลการเรียน “I”	40
4.13	ความคิดเห็นด้านแบบฝึกหัดจากการฟังรายการสอนภาษาญี่ปุ่น ของนักศึกษาที่มีผลการเรียน “I”	41
4.14	ความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหารายการสนทนาภาษาญี่ปุ่นทั้ง 5 ด้าน ของนักศึกษาที่มีผลการเรียน “I”	42
4.15	ความคิดเห็นด้านการฟังต่อการใช้นวัตกรรม ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ของนักศึกษาที่มีผลการเรียน “I”	43
4.16	ความคิดเห็นด้านการพูดต่อการใช้นวัตกรรม ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ของนักศึกษาที่มีผลการเรียน “I”	44
4.17	ความคิดเห็นด้านการอ่านต่อการใช้นวัตกรรม ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ของนักศึกษาที่มีผลการเรียน “I”	45

ตารางที่		หน้า
4.18	ความคิดเห็นด้านการเขียนต่อการใช้นวัตกรรม ชุด “สนทนาภาษาญี่ปุ่น” ของนักศึกษาที่มีผลการเรียน “I”	46
4.19	ความคิดเห็นด้านเนื้อหาบทเรียนต่อการใช้นวัตกรรม ชุด “สนทนา ภาษาญี่ปุ่น” ของนักศึกษาที่มีผลการเรียน “I”	47
4.20	ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้นวัตกรรม CD ประเภทเสียงในการเรียน ภาษาญี่ปุ่น 5 ด้าน ของนักศึกษาที่มีผลการเรียน “I”	48
4.21	ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม	49

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
3.1	ขั้นตอนการปฏิบัติงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน	25

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

ผลการใช้นวัตกรรมในการพัฒนานักศึกษาในการศึกษาภาษาญี่ปุ่น

: กรณีศึกษาวิชาการสนทนาภาษาญี่ปุ่น2

ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

จุไรลักษณ์ मुखเซิด

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

การวิจัยในชั้นเรียนนี้ได้รับทุนอุดหนุนจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ปีงบประมาณ 2553

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครที่ให้ทุนอุดหนุนในการทำวิจัย
ในชั้นเรียนครั้งนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชิต ฤทธิ์จรูญ และผู้ช่วยศาสตราจารย์สมใจ เทียงธรรม
ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแบบสอบถาม อาจารย์จูน จันทรัตน์ อาจารย์โมกิ มาชามิ
อาจารย์ริโยะ วงศ์เพม ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจเอกสารประกอบการรับฟังรายการสอน
ภาษาญี่ปุ่น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรองชน พูลสวัสดิ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิววัฒน์ มณีโชติ
ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจงานวิจัย

จุไรลักษณ์ มุขเชิด